

Pop Rock & Show

Nr. 9
martie
1992

CLASAMENTE
P.R.&S
PE ANUL
1991 (II)

IRIS
după
15
ani

- 2 cronică sentimentale la "Iris - 15"
- Filiera irlandeză: Sinead O'Connor și U2
- Rock tandru ● Video-film
- Cîntăm cu George Michael "Freedom"
- Polifonii ● Pagina de Jazz ● Hard &
- Heavy ● Amy Grant, Richie Sambora, Dare
- Topuri N.M.E. la zi

de toate

DE TOATE de toate DE TOATE

• Vizionarea anunțată de Sfinx Experience s-a amintit, din motive obiective, pentru 11-13 martie tot la Casa Studenților din București. Abia atunci vom afila numele soliștilor și grupurilor care vor beneficia de sprijinul pentru a face turneu în discotecile olandeze.

• Concertul din 6 martie, amintit o dată, nu va mai avea loc, ne anunță organizatorii.

• Se vorbește de un superturneu festival în S.U.A. cu Metallica, Guns N'Roses și Skid Row! • Televiziunea ne-a oferit nouă video-clip al lui Michael Jackson în care apărătorul Eddie Murphy și Iman, iogodnicul lui David Bowie, "Remember The Time" ca disc single are deja 7 săptămâni de prezență în topul american. Maestrul de ceremonii era Magic Johnson! • Cei de la U2 au dispus traducerea textelor de pe albumul "Achtung Baby" în 13 limbi, printre care islandeză și chineză!

• La o recentă parada a modei, desfășurată la Paris, în centrul atenției n-au fost manechinele ci Elton John, prezent cu o frizură nouă, grăție unei frumoase meșe în valoare de 45 000 de mărci. Artistul lucrează intens pentru nouă sa imagine, făcând și o sevioră cură de slăbire.

• Ce spun expertii în legătura cu scandalul New Kids On The Block? Ian Graham (șef de presă la Casa de discuri Sony): „În ultimul lor concert din Germania mă alătur la un metru de Joey și Jon și l-am văzut cu ochii mei cîntind live. Dacă pe disc au fost dublați de căi, soliști nu-mi pot da seama. În ceea ce privește con-

certele însă, cred că unii vin pentru show, alții pentru cîntarea live. Deci, una dintre părți ar trebui să fie oricum mulțumită". Frank Farian (producător și descoperitor al cîtor de la Milli Vanilli): „Tehnica de studio dispune azi de

mim impresii și din partea delegației românești) au susținut recitaluri Salif Keita (la secțiunea World Music) care a încercat să compenseze absența grupurilor Gipsy Kings, Army Of Lovers (Suedia), Nina Hagen (Germania), Zouk Machine

Vasile Șeicaru. Melodii frumoase, valorificate cu imagini potrivite. Astfel de portrete ar menține artiștii noștri din prima divizie. Poate așa vor fi văzuti de impresarii sceptici care ne viziteză. Redactorul Cristian Păunescu (un mai vechi om de

RICHIE SAMBORA

Richie Sambora și Jon Bon Jovi au făcut echipă perfectă pe vremea trupei Bon Jovi, din colaborarea lor născindu-se unitor de constant creații de mare valoare. Între timp, fiecare a demonstrat că nici pe cont propriu nu este mai prejos: după ce Jon Bon Jovi a debutat anul trecut cu albumul solistic "Blaze Of Glory" — devenit succes internațional

— Richie Sambora ajunge și el cu primul său LP, "Stranger In This Town", în fruntea clasamentelor americane. Sambora a fost cooptat la Bon Jovi în 1983, la recomandarea bătrânilorui Alec John Such, alături de care concertase în turneele lui Joe Coker. Virtuozitatea lui Richie Sambora pe cele 6 corzi ale chitării sale, talentul său compozitiv, calitățile solistice și de compozitor ale lui Jon Bon Jovi s-au concentrat într-un nucleu creator — reper arhicunoscut al genului.

De-a lungul anilor, Sambora a fost nu numai creator al tuturor hit-urilor Bon Jovi, dar întotdeauna s-a

aflat și alături de colegii căre au avut nevoie de piese noi: Cher face parte dintre cei ajutați, ca și de curind lansator Kane Roberts. De asemenea, a „prestat” o lună activitate de studio.

„Sunt un animal de povară”, afirmă Richie despre sine. Ca și fostul său „șef”,

Richie a folosit din plin perioada de repaus a trupei Bon Jovi. Ajutat la mixaj de Neil Dorfman (Sting, Dire Straits, Paul McCartney), Sambora și-a făst în mare parte singur producător. La realizarea albălnutui au colaborat David Bryan (clavaturi), Tico Torres (tobe), Tony Levin (bas — fost la Peter Gabriel, King Crimson, Joan Armatrading) și speciaștii în programare — Robbie Buchman și Larry Fast (Peter Gabriel). Discul începe cu o piesă de atmosferă, punctată de armonii de clape, „Rest In Peace”, ce confluă aproape pe neobservate în rock-ul de up-tempo, „Church of Desire”. Piesa „Stranger In This Town” este un blues sentimental, iar „Ballad Of Youth”, o creație energetică și accesibilă, „One Light Burning” în schimb, constituie o veritabilă baladă rock. Pe „Mr. Bluesman” se aude chitară lui Eric Clapton, iar „Rosie”, compusă de Sambora, Desmond Child și Diane Warren se inscrie în cea mai autentică tradiție Bon Jovi.

DARE

Cu al 2-lea LP, "Blood From Stone", trupa britanică Dare pătrunde pe un nou teritoriu: hard-rock.

Prințele reacții la această schimbare de stil demonstrează că decizia le-a fost inspirată. Motivația „virajului” nu a fost o atenție scăzută din partea criticii sau lipsa de interes a publicului pentru că rock'n'roll-ul cu care s-au lansat în 1988 — albumul de debut „Out Of The Silence” — înregistrașe ecouri chiar foarte pozitive în presă muzicală și o însemnată cotă de vinzări. Au vrut doar să se sustragă unei etichetări unice și definițive.

Dare a fost fondată de Darren Wharton (voce, clavaturi) care, după 3 ani de apartenență la Thin Lizzy, o dădă cu dizolvarea acesteia, decide să-și alcătuiască o formăție proprie. După 4 ani petrecuți în căutare de muzicieni și compunere de piese, solistul din Lancashire își vede visul împlinit: finalizarea primului album Dare.

Între timp, componenta trupei s-a definitivat: Vinny Burns (chitară), Brian Cox (clavaturi), Nigel Clattenburg (bas), Greg Morgan (tobe). În concert este prezent și chitaristul Richard Dews. Dare au concertat, printre alții, împreună cu Jimmy Page și Gary Moore, iar alături de Europe au susținut 200 de apariții live.

Noul lor album, "Blood From Stone" a fost realizat la Los Angeles, cu producătorul Keith Olson (Whitesnake, Magnum, Scorpions). Materialul este considerabil mai agresiv decât tot ceea ce au realizat pînă acum, așa cum se aude pe „Wings Of Fire” sau pe primul single, „We Don't Need A Reason”. Balada „Real Love” urmărează să apară ca al doilea single.

toate mijloacele pentru a transforma vocea unui bărbat adult, ca Maurice Starr, astfel încît să semene cu unuia băiat de 17 ani. Manipularea de acest gen este posibilă chiar și live. În ceea ce-i privește pe New Kids, nu-mi pot da seama dacă au făcut-o. Orice zvon are un simbore de adevăr". Deocamdată ne aflăm în faza speculațiilor, iar New Kids circulă prin Australia, Noua Zeelandă, Malaizie și Singapore. La revenire vor fi nevoiți să lămurească problemele. • Pirajii video au produs o pagubă de 125 de milioane de dolari industriei telega video din Germania. Trei filme au fost cele mai explosive: „Kindergarten Cop”, „Dances With Wolves” și „Awakenings”. • Pentru fanii Depêche Mode cu relații în America. A apărut o culegere de CD cu următorul conținut (vor ieși variante individuale pe maxi-singles): Dreaming Of Me New Life, Just Can't Get Enough, See You, The Meaning Of Love, Leave In Silence, Get The Balance Right, Everything Counts, Love In Itself, People Are People, Master And Servant, Blasphemous Rumours, Shake The Disease, It's Called A Heart, Stripped, A Question Of Lust, A Question Of Time, Little 15. Se înmulțesc „depeșorii” peste Ocean! • La Midem, desfășurat și în acest an la Cannes (sperăm să pri-

(Franta), Gang Starr (SUA), Zoe (Anglia). Firește au fost multe concerte de toate genurile și s-au lansat ofaceri într-o serie de companii ale lumii. • Recital bine realizat și coerent, joi pe micul ecran cu

muzică) ar avea multe de făcut. Sperăm să fie lăsat și sprijinit în mod egal cu alți reacțorii de emisiuni muzicale.

• Columbia Records a lansat la 25 februarie un album intitulat „The Gladiator” pe care

NADIEH

"Eye On The Waves" este al 4-lea album al solistei olandeze de origine indoneziană, Nadieh. În 1986 ea debutează cu LP-ul „Land Of Ta”, distins aptoape imediat după lansare cu premiul Edison (un Grammy în varianta olandeză). Acest start fericit este continuat cu albumul „Company Of Tools”. La Yamaha World Festival, desfășurat la Tokio, Nadieh este declarată cea mai bună solistă.

"No Way Back", a treia creație a cantătoarei olandeze, îl consolidează renumele de personalitate artistică plurivalență. La realizarea noului LP, „Eye On The Waves”, produs de americanul Joey Balin, Nadieh s-a bucurat de sprijinul unor muzicieni de talent ca basistul Pino Palladino (Phil Collins, Paul Young, Tears For Tears) și bateristul german Curt Cress. Solistei însăși nu i-a revenit doar partea vocală, ci și chitară acustică.

Obiectivul producătorului a fost în primul rînd obținerea unei sonorități nesofisticate. Gama stilistică a albumului pendulează între pop, ca piesa titulară, funk („Words”) sau baladă soul („Crazy Love” — compusă de Van Morrison). Din „Naked” și „Southern Light” transpar anumite similitudini cu Joni Mitchell. Single-ul „Words” și albumul „Eye On The Waves” se află în fruntea clasamentelor olandeze.

figurează piese interpretate de Warrant, Clivilles & Cole, Tony Terry, P.M. Dawn, Cheap Trick, Gerardo, 3rd Bass, Latin Science și Martin Page. Este vorba de coloana sonoră a filmului cu același titlu. Vor urma seturi de singles pe care va figura și un remake al celebrului hit Queen „We Will Rock You” în versiunea Warrant.

ANDREI EUGEN

VÎNZĂRI

VIND insigne dreptunghiu-lare (100 lei/buc.) cu Michael Jackson, Depêche Mode, Sandra, Metallica etc. Mihailov Adrian, str. Padeșului nr. 12, ap. 7 — 1900 Timisoara. Tel. 96/12 51 07. (Pop Rock).

POLIFONIA

de-vigrel

JOS COMUNIS ?!

Publicație săptăminală editată de „CURIERUL NATIONAL“ S.A.

Tiparul Regia Imprimeriilor Naționale — Imprimeria „CORESI” București

de toate DE TOATE de toate DE TOATE

SINEAD O'CONNOR

despre „special child”, sex, Dumnezeu și muzică

CU CITEVA ZILE INAINTEA DECERNARII PREMIILOR GRAMMY, IN TIMPUL BOMBARDARII BAGDADULUI, SINEAD A LANSAT O RACHETA PROPIE: REFUZUL DE A PRIMI PREMIUL GRAMMY, ACEASTA A FOST REACTIA PE CARE EA A GASIT-O CEA MAI FIREASCA LA RAZBOI SI APATIA LUMII MUZICALE SI CARE A STIRNIT CONTROVERSE IN INTREAGA LUME.

Nu vinzările de discuri au tăcut-o pe Sinéad atât de importantă, ci brutalitatea, nepremeditata și puritatea rebeliunii sale. Este o purtătoare de cuvint deosebit de cunoscute, în societatea americană de azi, omogenă și timidă, este tot ce se poate face.

In august Sinéad a produs o imensă agitație refuzând întoarcerea înmulții național american în deschiderea concertului său. Presa să a ridicat că o fiară să-l înțelese. Ea a încercat să protesteze împotriva celor care o înțelese să gresit, oferind declarații elaborate în sprijinul acestor dezvinovățiri. Dar nici o explicație n-ar fi reușit să poată scăpa furtuna dezlanțuită. America putea în sfîrșit să-și ia revanșa pentru Vietnam învingind în Golf și nu o irlandeză de 23 de ani nebună și rasă în cap avea să impiedice!

Rămînd pe poziție, Sinéad s-a retras la Londra unde trăiește acum și unde început să studieze actoria. Spune că va juca rolul Ioanei d'Arc într-un film. În iunie 1991 a lansat „My Special Child”, un EP conținând 4 cîntece, donind drepturile de autor programului de ajutorare a kurzilor inițiat de Crucea Roșie Internațională.

Spin: Ce te-a determinat să înregistrezi „My Special Child”?

S.O.: Această cîntec este inspirat din viața mea. Am vrut să-l lansez și să folosesc banii în sprijinul copiilor oropsiți. Dar a intervenit problema kurdă și cum părea într-adevăr urgentă, m-a făcut să mă răzgindesc. Cîntecul vorbește despre o experiență de-a mea, de anul trecut, cînd am fost nevoită să fac un avort, despre cum m-am

de copil. Așa că a trebuit să decid pînă la urmă ce fac cu copilul, stînd că tatăl lui nu va fi pe-aprove. M-am hotărît să nu păstre sarcina. N-aș fi fost în stare să mă descurc singură.

Spin: Să astă te-a tulburat profund?

S.O.: Da, pentru că totul era planificat și pentru că eram foarte fericită din cauza asta. Pierdusem deja trei sarcini, înainte și eram foarte îngrițată din cauza acestea, pe care mi-o doream. Așa că lovitura a fost foarte puternică. N-a fost o decizie pe care am luat-o ușor — nimenei nu poate lăsa ușor o astfel de decizie — dar a fost cea mai bună.

Eu cred că dacă unui copil îl este scris să se naște, se va naște. De fapt nu contează dacă avortul este spontan sau provocat. Poți să alegi. Nu voi pleda pro sau contra avortului. Dar voi pleda vehement pentru dreptul femeiei de a hotărî pentru ea însăși. Nimenei nu arăde să împună nimănui ce să gîndească sau că să creată. Mai ales Biserica Catolică cu nenumăratele crimi și nedrepătări pe care le are în spate.

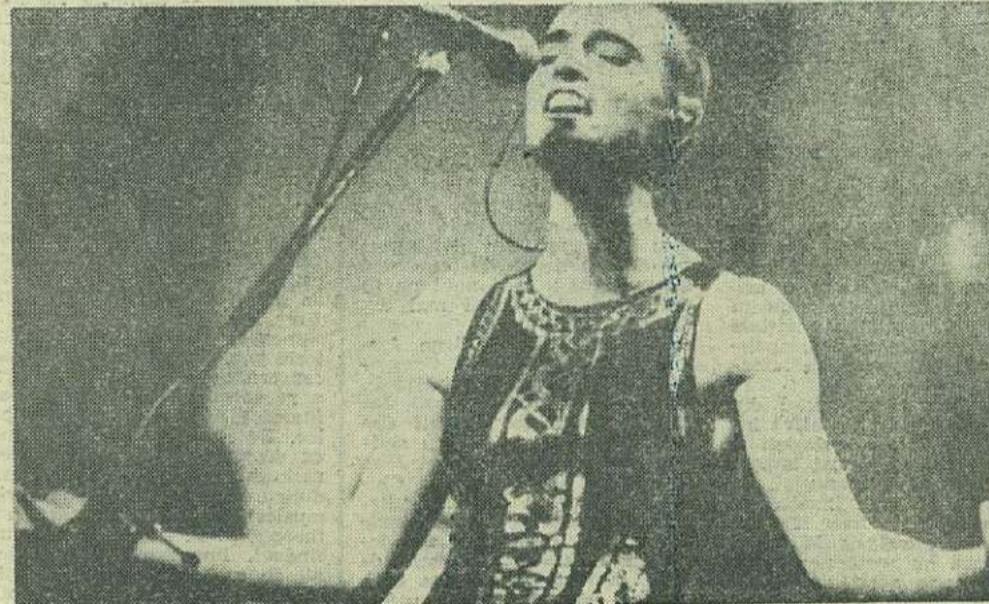
Spin: Ce influență a avut educația catolică pe care ai primit-o împreună?

S.O.: Astă n-a însemnat niciodată mare lucru pentru mine. Am crescut într-o comună în Dumnezeu și în Fecioara Maria, în imaculata concepție și în la chestile asta. Dar am luat din catolicism numai ce mi-a plăcut.

Spin: Crezi în Rai și în Iad?

S.O.: Nu. Nu cred în nici un fel de ardere. Nu cred că e bine să-i faci pe copii să creadă că Dumnezeu e cineva care-i va pedepsi dacă nu sunt cunîști,

de vorbă cu
★ STELELE ★ ★ ★ ★ ★
Star Talk

în mijlocul acestei mitologii catolice!

S.O.: Eu cred că este vorba de două feluri de religie, biserică triunfatoare și biserică militantă. Prima îl reprezintă pe Dumnezeu, sfintii și tot restul iar cealaltă este biserică pământeană pentru care nu am nici un fel de respect.

Spin: În copilărie ai suferit foarte mult. Ai crescut atunci că Dumnezeu te-a părăsit?

S.O.: Nu, am crescut mereu în Dumnezeu. N-am crescut că sunt pedepsită și nici părăsită. Am crescut și m-am rugat mereu și astă m-a ajutat foarte mult.

Spin: Te simteai singură cînd erai mică?

S.O.: Da, aș putea spune că da, dar nu cred că erau conștiință de asta. Dar mi-era foarte greu să vorbesc cu oamenii. Stăteam în spatele clăsei, singură și nu vedeam nimic rău în asta. Nu vorbeam niciodată cu nimenei și nu erau sociabilă. Să astă pentru că nu știam cum. Pînă acum un an nici nu puteam să privesc un om în ochi cînd vorbeam cu el.

Spin: De ce erai așa de timidă și cum ai reușit să te schimbi?

S.O.: M-am chinuit să-o fac și încă nu cred că am reușit să deplin. Dar mi-am dat totă silință să mă schimb pentru că nu mai puteam trăi așa. Ceea ce mă făcuse să fiu astfel era lipsa de atenție și înțelegere din partea tuturor celor care mă inconjurau.

Spin: Cîți ani aveai pe atunci? Opt ani?

S.O.: Chiar mai puțini. Dacă un copil este asuprit și nedreptățit el poate reacționa în numeroase feluri. Eu m-am retras în mine. Nu mai puteam comunica cu nimenei, nu puteam să învăț. Știam să scriu și să citeșc dar nu mă interesa. Nu puteam să ies din propriul meu cap, înțelegi?

Spin: Iți era mereu frică?

S.O.: Da, am crescut într-o atmosferă de teroare. Sunt unul dintre milioanele de copii care au crescut așa.

Spin: Să te gîndeai pe vremea aceea? Începusei să visezi la fel și fel de lucruri pe care mai tîrziu le-ai transpus în cîntece?

S.O.: Da, trăiam într-o lume a fanteziei, numai așa am putut supraviețui.

Spin: Să eu am crescut într-o familie divorțată, dar din fericire nu am fost chinuit. Ai mei erau destul de cunscăde. Să totuși, la 15 ani am plecat de-acasă.

S.O.: După mine să abuzezi un copil însemnă să nu îngădui să fie el însuși, să nu îngădui copilului să fie copil.

Spin: Nu crezi că societatea face demult acest lucru?

S.O.: N-ar trebui să-o facă.

Spin: O societate perfectă nu face-o.

S.O.: Ar putea fi o lume perfectă. Cauza tuturor problemelor este, după mine, abuzul față de copii. Este lipsa de înțelegere față de ei, față de ce să-i ei și de faptul că lor trebuie să li se permită să fie ei însiși, să-si formeze opinii proprii și să ia hotărîri proprii.

descucat și despre ce am simtit atunci.

Spin: De ce ai făcut-o?

S.O.: Eu n-am prea vrut. Sarcina fusese prevăzută și eu eram îndragostită nebunie de tatăl copilului. În sfîrșit, lucrurile n-au prea mers între noi. Începusem să ne certăm. Eu eram în turneu și mi era rău tot timpul. Nu prea știam ce să fac, iar lui puțin îl păsa

că Dumnezeu nu este înțelegător. Cred că astă este un abuz.

Spin: Nu crezi în Rai?

S.O.: Cred în diferitele nivele ale înălțării spirituale și cel mai înalt nivel de acest gen a fost atingere de Cristos. Acestei cel mai înalt nivel este cel mai aproape de Rai. Dar nu cred în Rai și Iad, asa cum sint ele descrise în Biblie.

Spin: Dar ai crescut în Ir-

Din momentul în care un copil se naște în America — și cred că orunde în lume, dar în cel mai evident mod în America — el este condiționat. Tot ceea ce el va vedea la TV, va învăța la școală, va auzi la radio, sau va că în ziare este elaborat pentru a transforma acest copil într-o persoană standardizată, care nu gîndește pentru ea însăși, nu are opinii personale sau sentimente personale. Din clipă în care un copil pune piciorul în școală să-a terminat! N-ai voie să întreb, n-ai voie să ai păreri. Trebuie

alegem pentru a umple golul.

Apoi unii se apucă de droguri, alcool, tigari, totul pentru a umple vidul. Pentru că nicăieri nu suntem informați că l-ar putea umple și altfel. Că dacă suntem impăcați cu ei însiși, pot trăi linistit.

Ești învățat că trebuie să muncești pentru a trăi. Trebuie să mergi la o nenorocită de slujbă pe care o urăști, numai că să cîștigi bani îndeajuns pentru a-ti putea băga mîncare în stomac și nu vei descoperi niciodată cine ești cu adevărat și ce ai putea face de fapt.

Problema de bază a întregii rase este abuzul față a copiilor.

Spin: Astă este o definiție deosebită de limitată.

S.O.: Dacă te întorc în timp, de-a lungul istoriei, toti criminii au avut copilării chinuite. Alcoolicii la fel. Hitler a fost un copil chinuit, Saddam Hussein la fel.

Spin: Tu cum ai trecut pe astă?

S.O.: Nu. Eu cred în grupurile de-doisprezece-pasi. Există unul numit „Adulți proveniți din familiile de alcoolici”. Acolo am fost eu.

Spin: Să îl-a folosit?

S.O.: Da, absolut. Astă te ajută să-ți dai seama că nu e vina ta că ești așa de ciudat și că în general tot ce se întâmplă cu tine nu e din vina ta.

Mă tot gîndesc la cei care sunt la colegiu în America, tineri de-seamă cu mine, sau mai tineri, și-mi imaginez că și printre ei sunt unii care au avut copilării mai mult sau mai puțin nefericite. Să încerc să explic astfel incit ei să înțeleagă că la un moment dat ajungi într-un stadiu în care crezi despre tine că nu ești decit un urat. Crezi că ești neînsemnat, crezi că ești urat. De cîte ori te uită în oglindă te îngrozești că ești de urat!

Spin: Ai fost la un psihiatru?

S.O.: Nu. Eu cred în grupurile de-doisprezece-pasi. Există unul numit „Adulți proveniți din familiile de alcoolici”. Acolo am fost eu.

Spin: Să îl-a folosit?

S.O.: Da, absolut. Astă te ajută să-ți dai seama că nu e vina ta că ești așa de ciudat și că în general tot ce se întâmplă cu tine nu e din vina ta.

Mă tot gîndesc la cei care sunt la colegiu în America, tineri de-seamă cu mine, sau mai tineri, și-mi imaginez că și printre ei sunt unii care au avut copilării mai mult sau mai puțin nefericite. Să încerc să explic astfel incit ei să înțeleagă că la un moment dat ajungi într-un stadiu în care crezi despre tine că nu ești decit un urat. Crezi că ești neînsemnat, crezi că ești urat. De cîte ori te uită în oglindă te îngrozești că ești de urat!

Spin: Să tu simți la fel?

S.O.: Da.

Spin: Dar ești foarte frumosă!

S.O.: Eu nu gîndesc așa. Spin: De ce nu? Doar nu suntem primul care îl-o spune!

S.O.: Nu contează ce spun alții. Eu stau pe scenă 7 seri pe săptămîna cu 5 000 de oameni în față care mă aplaudă și-mi spun că suntem minunată, dar astă nu mă impresionează, pentru că eu nu mă plac. Acum mă plac, dar înainte nu era așa. Nu contează cine-ți spune

Noi, ca rasă, ne-am pierdut spiritualitatea. Datorită acestel pierderi avem un imens gol în noi însine — și n-o să mă convingă nimenei că nu-i așa — pe care încercăm să-l umplem material pentru că astă vedem tota ziua la televizor și în ziare.

Că cei care au bani sunt fericiți, așa că alergăm și noi după bani. Astă e calea pe care o

Traducere și adaptare după SPIN
ANCA LUPEŞ

(Continuare în pag. a IV-a)

A-Z OF HEAVY METAL THRASH AND HARD ROCK

Continuăm dictionarul său cu un nume de la început, asigurându-vă că între timp ne vom întâlni într-o fel de materiale ample despre trupele hard, heavy, thrash sau speed. Vom urmări cît de curind, Răminem consecvență surselor inițiale sperînd că v-am deschis apetitul pentru un supliment informațional.

SABBAT. Grup speed din Marea Britanie cu o masivă influență „cult”. Unii ziaristi îl consideră chiar cel mai important produs al momentului. La „export” s-ar situa imediat în urma celor de la Iron Maiden (se scrie totuși cu M mare, chiar dacă nu toată presa autohtonă stie acest amănunt). Sabbat au semnat un prim contract cu Noise Records în 1987 după ce au atras atenția cu caseta demo *Fragments Of A Faith Forgotten*. Albumul de debut le aduce un succes neșerat și imediat. Este vorba de *History Of A Time To Come*. În 1988 a apărut un alt disc *Dreamweaver (Reflections Of Our Yesterdays)* primit și mai bine. Al treilea disc a înfrîntat pînă anul trecut: *Morning Has Broken*.

SACRED REICH. Thrasherii din Arizona care și-au dobîndit fani și în afara lumii specializate, dorîndu-și inteligenței lor și a maturității politice. Formația în mijlocul anilor '80 au debutat în 1987 cu *Ignorance*. De regulă textele lor vizează politicieni, religia, educația, cenzura (semn de mare curaj în zilele noastre în America). E.P.-ul

Surf Nicaragua al cărui titlu ne semnalează și predispoziția pentru satiră a trupei. Conține și reluări din repertoriul Beach Boys (celebrul *Surfin' USA*) și Black Sabbath (hit-ul antîrboinic *War Pigs*). Albumele care au urmat: *Crimes Against Humanity* și *The American Way* confirmă ideea că băleți n-au nici un gînd să abdice de la linia pe care au pornit. Jason Rainey, fondatorul grupului și numele său de la *Kerry King (Slayer)* și *Jason Newsted (Metallica)*. Cei doi au și cîntat cu Jason într-un moment în care basistul Phil Rind și chitaristul Wiley erau bolnavi. Se întimplă la finele lui 1987 iar atunci și-au spus Slavered Reichalica. Un E.P. la care membrii grupului nu prea înțin este „Live At Dynamo” care nu înfrunste cîrintele lor calitative. Firma Roadrunner a distribuit acest disc în Europa. Un alt punct pozitiv subliniat de cronicaři despre grup: nici unul nu se droghează. Alte vîci mai ai ale selectiv.

SONGDARDEN. Grup format în 1984 la Seattle. Componenti: Kim Thayil (chitară), Chris Cornell (solist vocal), Jason Everman (bas), Matt Cameron (tobe). Inițial au activat ca trio Kim, basistul Hiro Yamamoto (veneau de la Chicago). Cameron a venit ulterior. Au încercat cu un single și apoi un E.P. la casa independentă Subpop. Albumul de debut a fost *Ultra Mega O.K.* (la casa SST) după care au fost „agătați” de A&M care a editat în 1989 discul *Louder Than Love*. De remarcat că Everman a venit de la Nirvana înlocuindu-l pe Hiro Thayil și definiște stilul drept „Zen metal” sau „acid punk”. Agresivitate și melodie reunite spectaculos. Albumul actual, *Badmotorfinger* este promovat cu ajutorul unui clip, „Jesus Christ Pose”, care a stîrnit multe critici. Chris Cornell afirmă în legătură cu acest clip: „Cred că părinții n-ar trebui să fie trei cînd copiii lor privesc imaginile noastre, avînd în vedere faptul că a doua zi trebuie să meargă la lucru”. În esență piesa îl condamnă pe cei care exploatează imaginea lui Cristos în interese personale.

ANDREI EUGEN

SACRED REICH

SINEAD O'CONNOR

(Urmare din pag. a 3-a)

că ești minunată dacă tu nu gîndești aşa și dacă mama și tatăl tău nu gîndesc aşa. Si n-o vei gîndi niciodată dacă nu înveți să crezi că poți fi iubită.

Spin: Ce le recomanzi celor care se află într-o astfel de situație?

S.O.: Primul lucru pe care l-ai spune este că și eu m-am simțit la fel cum se simt și ei. Si că trebuie să fiu conștient că ai fost chinuit și nedreptățit.

De multe ori eu simțeam că dacă aș fi vorbit despre nefericirea mea aș fi făcut din înțîțar armăsar, ceea ce ar fi fost porcărie. Tot timpul crez că nu ai nici un drept să te simți nedreptățit, pentru că așa și-a spus mereu. Ai fost chiar bătut pentru astfel de gînduri. Așa că începi să-ți construiești un alter-ego pentru a-i mulțumi pe toți și pentru a-i face să te placă.

I-ăș sfătuî să meargă la aceste grupuri de 12-păși sau să citească cărțile scrisе de John Bradshow-Alice Miller. El săn mari susținători ai ideii exis-

ROCK TANDRU

Nu se mai poate pune băză nici măcar pe cei duri de cînd Bryan Adams, Scorpions și Extreme s-au cibărit sub acoperișul căldură al baladei, tot mai mulți caută calea același re-fugiu.

Uneori se nasc expresii care fac istorie — amintită fie numai fenomenala echilibristică sonoră a lui Mary Poppins — „Supercalifragilisticexpialidocious” — plasată la timpul potrivit, în locul potrivit. Afacerile pop se sprijină și ele esențial pe immortalarea muzicii prin cuvinte: un nume frapant și deza naște un nou gen. Thomas Koschwitz, redactor la un post de radio din Frankfurt nu a avut vreo intenție specială cînd, într-o bună zi, a ales emisiunii sale muzicale numele de „Kuschelrock” („Rock tandru”). N-a bănuit atunci că emisiunea și titlul ei vor scrie istorie pop. Sony Music, gigantul concern muzical din Frankfurt, a recunoscut în schimb genialitatea ideii și a patentat-o pe loc. De atunci cîștigă milioane cu discurile „tandrei”. Povestea rock-ului tandru pare descinsă dintr-un manual de marketing muzical. În curind, tandrețea a început să se imprăștie pretutindeni. Impresari și muzicieni au realizat că stilul sentimental este din nou rentabil, deci trebuie exploata. Orchestre simfonice de elită au coborât și ele de pe tronul culturii, pentru a se cubări în genul la modă, educator de bani. Nicil rockerii consacrați n-au stat de-o parte: fie Extreme, care au făcut carieră cu „More Than Words”, preluate de la Simon & Garfunkel, Metallica cu „The Unforgiven” și Guns'N'Roses cu „Sweet Child O'Mine”. Mötley Crüe cu a lor „Home, Sweet Home”, Bryan Adams cu balada din „Robin Hood”, sau Scorpions cu „Wind Of Change”, toti acești băleți înveșmintati în piele și metal au înțin să demonstreze că și ei au sentimente.

Rudi Schenker pretinde că în imînile lor a existat mereu un loc pentru baladă: „Cine-i cunoaște pe Scorpions, știe că, din 1972, toate albumele noastre au conținut 1 sau 2 balade. Sigur că-n primul rînd sănseam o trupă rock, dar cine susține că prin balade am încercat să pătrundem sub pielea publicului, nu a înțeles nimic. Ca artiști tindem permanent spre extinderea spectrului stilistic, pentru a ne putea exprima toate trăirile și sentimentele. Acuzația că am trăda cauza rock-ului este aberantă — gîndiți-vă doar la Led Zeppelin, care prin „Stairway To Heaven” au marcat culmea carierei lor, fără ca cineva să-l fi acuzat de trădare”.

In concluzie, balada hard-rock nu-i nouă sub soare. Înțîlă o trupă „dură”, The Rolling Stones a virat spre zona comercială prin piesele sentimentale.

tale „Angie” și „Ruby Tuesday”, moment din care n-au mai fost doar idolii celor cu piele, ci și ai tinerilor cuminti și ai părinților. Motto: „Cine cintă o asemenea baladă, nu poate fi un om rău”. Astfel în hard-rock începe propagarea unui curent continuu de balade de la „Child In Time” (Deep Purple) și „Stairway To Heaven” (Led Zeppelin), la „Here I Go Again” (Whitesnake) și „Why Can't This Be Love” (Van Halen). Comasarea de rock tandru este fenomenul ce caracterizează finele deceniului 8 și începutul deceniului 9, iar motivul apariției sale trebuie pus pe seama radioului, principală cale de promovare a muzicii. Deci, rockerii n-au prea avut incotro, de vreme ce posturile de radio cereau „sensibilitate și tandrețe”. Albumul „Whiplash Smile” al lui Billy Idol putea trece neobservat, dacă impresarul n-ar fi avut inspirata idee de ultim moment să scoată pe single balada „Sweet Sixteen” și să realizeze astfel înzinsările doarite. Guns'N'Roses au asistat nepuñișoarea desființarea singulelui „You Could Be Mine”, pentru ca piesei „Don't Cry” să îi se acorde, în schimb toată îngăduința. „Hard-rock-ul se confruntă dintotdeauna cu aceeași problemă — comercializarea”, explică Bernd Rathjen, producător la WEA. „Rock-ul iese din sfera de interes a mass-mediei, pentru că-i un gen greu de promovat. În afară cîtva reviste de specialitate prezintă acordări rare spații. La radio și TV stau la fel. Îndată ce-i vorba despre balade, refinerii dispar — difuzarea lor la radio nu întîmpină nici un obstacol, ba din contră, și chiar revista „Bravo” face comentarii”. Deci dacă o trupă de hard-rock vrea succes rapid, n-are decât să debuteze pe linie sentimentală. Cel mai recent exemplu este Extreme: formația din Boston a debutat printre un album cu impact mediu, „Extreme I” și nici LP-ul de anul trecut, „Pornograffiti”, n-a avut o soartă mai fericită. Lovitura de grătie le-a reușit de-abia cu single-ul „More Than Words”, piesă săracă instrumentată, dar „tandru”, care le-a atrăs renumele de „cea mai reușită nouă apariție a genului”. Înainte n-am fi primit nici-o ofertă de la MTV sau de la posturile de radio americane”, afirmă chitaristul Nuno Bettencourt. „Cu „More Than Words” totul s-a schimbat: publicul a înconjurat să ceară piesa, posturile de radio să difuzeze din ce în ce mai des... și încearcă cum am devenit nr. 1 printre balade”.

In realitate, decizia nu apărîndă decât rareori-artiștilor — cea care hotărăște este casa de discuri. „Politica de promovare o lăsăm pe mina casei de discuri”, remarcă Rudi Schenker. „Pe noi ne in-

terează albumul, care trebuie să fie unitar ca stil și armonie”. O singură dată și-a spus Scorpions parerea: „Casa de discuri pledează pentru lansarea cu „Wind Of Change” ca prim single, dar noi am ales rock-ul „Tease Me Please Me”, pentru că albumul conținea 9 rock-uri și doar 2 balade”. Alegerea să dovedește greșita și discul n-a fost assimilat decât după 6 luni, cînd „Wind Of Change” a fost în sfîrșit extras pe single. Tony Ioannou, manager la Phonogram, vrea să impace pe totă lumea, explicind: „Chiar dacă imaginea heavy are alte semnificații, hard-rockerii au și ei sentimente. Iar încercarea de a și le exterioriza prin balade, mi se pare perfect legitimă. În acest caz, publicul de hard-rock va fi bucurios că poate renunță din cînd în cînd la duritate, iar publicul pop va exclama: „Băieți! Știai că au părul lung, dar sunt foarte drăguți!”. Astfel, ambele categorii vor cumpăra discul”. În sfîrșit succesorul de care beneficiază prin balade, hard-rockerii își pun des întrebarea dacă aceste concesii nu le vor estompa identitatea și nu vor îndepărta de fanii împătimiți. „Publicul de hard-rock și foarte conservator”, afirmă Tony Ioannou. „Din punct de vedere social, fanii se abat de la normă-litate, dar în propria lor castă nu admit nici-o abatere”.

Artiștii vor sta deci în fața vechii dileme: să devină bogăți sau să rămână integri? Cu 1 an în urmă, Nuno Bettencourt declară: „Am fi putut vinde 1 milion de discuri, dar cînd ne-am gîndit că le-ar fi cumpărat în special pustoaicele îndragostite de înfățișarea noastră am renunțat bucurioș. Sigur că vrem să ne-mbogătăm, dar în orice există o limită”.

Solistul Gary Cherone a adăugat: „Să nu ne comparați cu Poison sau Warrant. Noi n-avem aspectul lor atrăgător, dar chiar dacă 1-an avea n-am încercat să profităm“. Ultima afirmație nu e tocmai reală: în prezent, Nuno Bettencourt este considerat cel mai atrăgător bărbat din lumea rock-ului. După ce au dat tribut laturii comerciale, mulți dintre muzicieni s-au întors la arta lor și bine au făcut, pentru că, în ultimul timp, publicul manifestă o evidentă suorasatura de rock tandru. „Desi multe balade sint de calitate, deosebi sunt aproape identice între ele și vîeti vedeau cît de curind că moda lor va apune”, opinionează Sven Sturm, impresar de heavy-rock la firma Polydor. Se demonstrează încă o dată justifică vechii morale: „3 balade sint frumoase, 6 — mai treacă meargă, dar 60 nu va suporta nimeni”.

Traducere și adaptare după „Music Express Sounds” M. G.

Pe scurt: AMY GRANT

Pentru cîntărea Amy Grant, acum sint vremurile cele mai bune, după succesul avut cu albumul „Heart in Motion” al cărui single „Baby, Baby” a figurat pe primele locuri în topurile din vara trecută. Amy Grant este un star cu picioarele pe pămînt. Trăiește înconjurată de familia sa (soțul — compozitorul și muzicianul Gary Chapman, și cei doi copii — Matt, 4 ani și Millie, 2 ani) la o fermă din Tennessee, la sud de Nashville.

„Cind am fost mai tîrără, obișnuiau să danze toată noaptea, să merg la filme, să fiu înconjurată de o mulțime de oameni. Dar acum

mi place mai degrabă o cîeașcă cu ceal, o conversație cu un vecin prieten, să admir apusul de soare, să îngin cîntec de leagăn. Una e să ai 21 de ani și alta — 30 de ani, căsătorită și cu doi copii.

Gary și eu suntem în același loc de unde am devenit cîștigători și pot spune că o ducem bine. Cred că o căsătorie devine cu atît mai valoroasă, cu cit investești mai mult timp în ea. Totuși faptele demonstrează că, pentru mulți, familiile sunt un cimp de bătălie. Știu asta. Dar circumsanțele ciudate ale vieții mele vor să spună că familiile a fost refugiu meu.”

Drumul ei către succes a

fost ca într-un basm. S-a născut într-o familie instărată și a crescut la o fermă de 50 hectare din Nashville. Veniturile tatălui ei, doctor, i-au permis să urmeze școli particulare de elită.

Ascensiunea a început încă din anii liceului. La 14 ani dădea mici spectacole pentru vîneti, introducînd versuri cîrstîne în tiparul unor melodii folk-rock. A înregistrat primul album la 16 ani, urmat repede de alte opt. Viața ei a avut o trajecțorie normală pînă în 1982, cînd din cauza carierei profesionale și a multitudinii solicitaților, a renunțat la studiile pe care le urma la Universitatea Vanderbilt cu puțin înainte de absolvire. Primul album de succes a apărut în 1983, „Age To Age”. A abordat muzica gospel cu relativă ușurință, amestecînd pop-ul cu mesajul salvării spirituale. New York Times a proclamat-o „Michael Jackson al muzicii pop”, iar Life, „Madonna rock-ului gospel”. Revista Rolling Stone a oferit două pagini pentru opinile ei conservatoare despre sex. Amy Grant a vîndut peste 10 milioane de albume și a cîștigat toate premiile importante.

Traducere și adaptare CRISTIANA STOICUT

răspundem dacă suntem în stare

CHRIS NORMAN FAN CLUB (București). Am recepționat mesajul. Chris este născut pe 25 octombrie și nu pe 26 cum a apărut în numărul 40 al revistei. Cred că-ti dai seama că datele le luăm din publicația străine. Că nu ne-ar place idoul tău? Ba din contră. Că nu se ingheșue lumea la Fan-Club nu-i de mirare. Preocupările cotidiene sunt încă prea numeroase. Ai răbdare, vor veni. Aștept alte texte, poze și informații interesante.

ADI STOICA (Bești). De cîte ori am anunțat, am invitat trupele tinere și mai puțin tinere să nu comunică datele turnelor, concertelor? Crezi că a contat? De multe ori astăzi de la voi, cititorii, că a avut loc un eveniment în diferite orașe. Puțini organizatori au înțeles că li se oferă un cadou, că gratuitatea publicității într-o revistă specializată este mai importantă decât afisele pe stradă sau cîteva anunțuri pe ici-colo, în diferite cotidiene. Nu pot obliga pe nimănii să primească acest cadou. Tinerii care mi-au scris despre activitatea lor au văzut imediat confirmarea în paginile noastre. Cel care consideră că nu au nevoie n-o fac. Despre ROCK '92 de la București (programat în principiu pe 1-2 iunie) nu stiu încă nimic concret, deoarece că se umblă după fonduri, sponsori și nume sonore.

GICA (București). Oferta ta mă interesează și te aștept la redacție. Atunci stabilim și formula ideală pentru tricouri și postere. Sîi pentru texte.

ANDREEA BOTIZAN (Sighești-Marmăiei). Singura soluție este să te abonezi. Condițiile le găsești în revistă. Textul lui Bryan Adams a fost publicat în numărul 35. Adresa de la V.N.D. este str. General Berthelot nr. 62-64, București.

SIMONA TAPIRDEA (Novaci). Il rog de anonimul din Alexan-

dria să-ți trimînă un plie cu 20 de copii ale textului aducător de noroc! Așa îl pot să fac pentru tine. Sîi eu mi-am pierdut secretara, iar să scriu de 20 ori un text fără să fie vorba de muzică, ar fi o pedeapsă prea aspiră pentru păcatele mele. Cu noroc mai puțin dar cu timp mai mult voi răspunde altor scriitori. Mă înțeleg, sper. Adresa: str. D. Brezulescu nr. 28; oraș Novaci, județul Gorj, cod. 1346.

GEORGE ALUPOAE (Suceava). Mai întîi să lămurim treaba cu pseudonimele. Dacă pe vremuri se făceau dedicările la Europa liberă, era de înțeles să nu-ți dai numele real pentru a nu avea probleme. Acum care-i baiul cu numele? „Ghiauru” și „Cheiu” sună aşa frumoști! Sînt nume care chiar n-au o rezonanță plăcută pentru urechile omului normal, care nu face dedicări. Consider că ne-am cerut scuze pentru omisunile de data trecută, dar caută să înțelegi că nu mai avem motive să ne ascundem, iar dacă nu vă plac numele, pe care le aveți, cereți să fiți rebotcați. Ai văzut că n-am obiectat la o serie de corespondențe anonime, desi o pot privi ca pe o impolitate. Ca să dregem busuiocul, voi cînta toată dedicăția la V.N.D. și sper că mi-ai înțeles argumentele.

CHRISS (București). Punctul la Casata funcționează. Regret că te contrazic. Numărul 2 mai există. E mai simplu să trec pe la noi, dacă nu vrei să răsti. Baftă la sesiune sau felicitări, dacă ai scăpat!

MIHAI IOAN (Borsa). Îl înțeleg dorința, dar nu-ți pot expedia carteau lui Andries. Il voi da lui scrisoarea și cred că va comite gestul chiar el.

DORU BALAN (Slobozia). Am primit scrisorile și banii de fiecare dată fără adresă. O fi Slobozia orasă mică dar nici

chiar așa! Rămîne să te abonezi, dacă ne dai datele cerute, pentru aprilie, mai, iunie. Mă interesează și caseta cu Sahara. Mă bucur deosebit că avem și cititorii constanti de vîrstă, deși 37 nu-i cine stie ce mult!

INTREBĂRI

1. Care artișt pop-rock v-ați îndorit (prin-un efort de imagine)?
  2. Care este politicianul pe care l-ați văzut (prin-un efort și multă imagine) în postură de cîntăru-pop-rock?
- Răspunsul răspunsurile în timp scurt să se preapreze pentru cîșterile generale!

INTIRZIATE

Întrebările le sătăcă (le-ați găsit și în numărul trecut), iar răspunsurile le așteptăm în perioada lunii martie. Acum doar cîteva.

C.B.S. (Ploiești) Il vede pe Michael Jackson primar în orașul său, iar pe Andrei Birlădeanu cîntăreț rock.

SANDRA (Craiova) Il vrea pe Klaus Meine primar. Dacă nu vrea, bun și Stefan Bănică jr., Adrian Năstase ar corespunde scenelor musicale.

MARIA PRECUP (13 ani, fără adresă, probabil din București) Il vede primar pe Sebastian Bach, iar solist rock pe răposatul J.F.K.

CRISTINA MARCU (Constanta). 1. Alice Cooper sau Michael Jackson; 2. Cornelius Coposu (rock) și Petre Roman (pop).

OLIMPIA BĂDESCU (Reșița) Il vrea pe Gabriel Cotărlă primar și ar dori să-l vadă pe scenă, cîntând și dansind, pe Căzimir Ionescu. Eventual Doina Cornea să abordeze „Black Or White”.

dori să-mi scrie toti fanii emisiunii și revistei. Vă mulțumesc anticipat și promit să răspund sincer și cu promptitudine. **GABI** (str. Arh. Petre Antonescu nr. 4, bl. 29, et. 8, ap. 33, sect. 2, București, tel. 87.09.35): „Doresc să cunoasc o fată simpatică între 16 și 18 ani pentru prietenie”. **DOINA DOBRICA** (str. Valea Ialomiței nr. 8, bl. D 23, sc. 2, ap. 22, sect. 6, București, cod 77415): „Mi se mai spune și Lars, Jason, Sebastian sau Diana cea metalică. Ador Metallica, dar îmi plac și Judas Priest, Manowar, Over Kill, Skid Row. Dețin componentele multor formații, discografii, texte. Am 16 ani și citeva luni, 1.73 m., 61 kg., sunt născută în zodia 'Balanței', sunt sătenă cu ochi verzi și destul de drăguță.” **ROGER** (str. Biruinței nr. 22/B, Bihor, loc. Beiuș, cod 2600): „Îmi plac foarte mult Bryan Adams și Stevie B. Il rog pe toti prietenii acestei reviste, pe cei care posedă discuri, casețe audio sau postere cu acești minunate cîntăreți să mă contacteze. Sunt un tip născut în zodia 'Taurului', elev în clasa a X-a, am ochi negri, 1.88 m., părul negru. Ofer banii, dar nu valoare!” **MARIUS BITOT** (str. Frumoasa nr. 16, bl. 639, sc. A, et. 2, ap. 3, Iași, cod 6560): „Toti cei care-l îndrăgesc pe Jean Claude Van Damme pot să-mi devină prieteni. Le așteptă scrisorile!” **MARLENA NASTASE** (str. Birsei nr. 8, bl. H5, sc. 3, et. 4, ap. 57, sector Gară, Focșani jud. Vrancea): „Iubesc extraordinar de mult muzica lui Michael Jackson. Trăiesc prin muzica lui. Toate necazurile se risipesc cînd il aud cîntind. Este un adevarat medicament pentru cei singuri, cu sufletul plin de triste și cu lacrimi amare în ochi. Tin foarte mult la el și la

toti prietenii lui.” **ALINA TELEANU** (str. Gioriei nr. 28, bl. 311, sc. A, et. 2, ap. 6, Brașov, cod 2200): „Bună! Am 15 ani, sunt brașoveancă, imi place mult muzica, sportul, să citesc (desigur P.R.&S.) și să corespundez. Ador tenisul. Preferințe muzicale: Bon Jovi, Roxette, Scorpions, Nelson, Europe, Poison, Color Me Badd, Jason Donovan, Michael Bolton, Bryan Adams, Belinda Carlisle, Mariah Carey, Tina Turner, Richard Clayderman. Sportivi preferați: André Agassi, Alberto Tomba. Despre alte pasiuni vîți aflată dacă-mi scrieți!” **MADALINA MIHAI** (str. Mugurului nr. 15, Constanța, cod 8700): „Adresa este valabilă pentru cei care doresc să corespundă cu o fană a Mădălinei Manole. Prefer corponență băieților. Am 18 ani.” **MADALINA TUDOR** (str. Vf. cu Dor nr. 1, Sinaia, jud. Prahova, cod 2130): „My boys and girls! Vi se adresază o depechistă înflăcrată și, de asemenea, o admiratoare a lui Tom Cruise. Îmi plac și Bryan Adams și Timmy T. Doresc să corespund cu depechistă între 14 și 18 ani. Ofer atât cu AC/DC pentru afișe cu Depeche Mode sau Bryan Adams. Posed și textele melodilor: Personal Jesus, Policy Of Truth, World In My Eyes.” **HORTENSIA ELENA POP** (str. Unirii, bl. 57, sc. C, et. 1, ap. 5, Aiud, jud. Alba, cod 3325): „Doresc să obțin textele melodilor interpretate de Roxette. Dețin: 'Joyride', 'Hotblooded', 'Fading Like A Flower', 'Knockin On Every Door', 'Spending My Time', 'I Remember You', 'Watercolours In The Rain', 'The Big L.', 'Soul Deep', 'Small Talk', 'Excited', 'Church Of Your Heart', 'Physical Fascination', 'Things Will Never Be The Same', 'Perfect Day', și altele. Aș dori să știu ce conține albumul 'Dance Passion' sau orice alte date cu privire la acesta.” **ROBERT SMITH** (str. Corbului nr. 1, bl. R, sc. A, ap. 31, Constanța, cod 3700): „Am 19 ani, sunt 'Berbec' și doresc să corespund cu fete (de preferință blonde cu ochi negri sau verzi și brunete cu ochi albastri) între 17 și 20 de ani cărora le place (ca și mie)

MARINA BARBU (Tândărești) Il vede pe Michael Jackson primar și pe Al. Birlădeanu cîntăreț.

MARIANA DOBRI (com. Muntean, jud. Galați) Il vede pe Adrian Duminescu primar și pe Căzimir Ionescu interpret.

LADY METALLICA (Constanța). 1. Ozzy Osbourne sau Axil Rose; 2. Petre Roman.

MARIUS OLTEAN (Sibiu).

1. Cel mai aproape de cariera politică ar fi Vali Sterian — idei novatoare, curaj, angajare, calități intelectuale. 2. Oamenii politici ar putea forma o trupă întreagă: Ion C. Brătianu (chitară solo), Vasile Văcaru (tobe), Gh. Dumitrașcu (trombon), Domokos Géza (orice instrument de suflat), Al. Birlădeanu (bas), Petre Roman (keyboards), Silviu Brucă (sonorizare și lumini), Radu Ceonțea (percuție), Dan Marșan (background vocal) și Ion Iliescu (solist vocal).

MIRELA SI ALINA (București). Date și fotografii cu Direcția 5 am mai avut, iar Marian Ionescu a fost prezent și la V.N.D. oferind alte informații. Așteptăm apariția albumului lor pentru a relua discuția. E adevarat că n-au apărut în spectacole, însă au avut numeroase video-clipuri.

DENISE (București). Mulțumesc pentru materiale. Cind terminăm cu actualul chestionar vom trece la cele de cunoștință, iar atunci vom folosi și sugestii tale. Textul de la „I Remember You” a apărut în numărul 40. Nu putem re-publica materialele cu Madonna și Skid Row. Poți obține numeroase respective de la alții cititori sau chiar de la redacție dacă te grăbești. 6 numere dintr-în cele care-ți lipsesc se găsesc și la Casata.

MIRELA PETRE (București). Cartea despre Freddie Mercury a apărut în Anglia. Dacă ai o relație, ură și minunat. Încerc și eu. Date despre el am dat, textele Queen vor mai fi. C.D.-ul cu „The Show Must Go On” este o raritate pe care am primit-o ca cadou de la un adevarat prieten al revistei, Ionel Dumitrașcu (de la care aștept un semn de viață). Decizia ta de a ne ajuta este impresionantă. O pot face determinind colegii și prietenii să se aboneze.

M. C. HAMMER (?) O parte dintre textele propuse le-am publicat, iar celelalte vor veni. Pentru amânante despre cursul de D.J. te poți prezenta la Centrul de Creație din Piața Lahovari nr. 7 (marți și joi după orele 17,00 sunt prezenti acolo cei care te pot lămuiri). Seria a doua va demara în aprilie-mai sau la toamnă. Mai există o posibilitate, aceea de a „prinde” cursul din mers (mai avem 2-3 luni).

Romanian New Kids On The Block cu vocaliști I. V. Sandulescu, Dan Iosif, Căzimir Ionescu, Ion Iliescu și Petre Roman.

ADELA PONORAN (Baia Mare). 1. Axil Rose, 2. Petre Roman. Vom publica în continuare răspunsurile la cele două întrebări „trăznite” (cum au fost caracterizate pe drept, de unii). Eforturile de imaginație nu pot dăuna, iar cei care său să jocul în serios, să se simtă bine participind, vor trăi mai mult, vor avea sansă mai mare la fericire. Revenim la răspunsuri.

MIRELA SI ALINA (București). Date și fotografii cu Direcția 5 am mai avut, iar Marian Ionescu a fost prezent și la V.N.D. oferind alte informații. Așteptăm apariția albumului lor pentru a relua discuția. E adevarat că n-au apărut în spectacole, însă au avut numeroase video-clipuri.

DENISE (București). Mulțumesc pentru materiale. Cind terminăm cu actualul chestionar vom trece la cele de cunoștință, iar atunci vom folosi și sugestii tale. Textul de la „I Remember You” a apărut în numărul 40. Nu putem re-publica materialele cu Madonna și Skid Row. Poți obține numeroase respective de la alții cititori sau chiar de la redacție dacă te grăbești. 6 numere dintr-în cele care-ți lipsesc se găsesc și la Casata.

MIRELA PETRE (București). Cartea despre Freddie Mercury a apărut în Anglia. Dacă ai o relație, ură și minunat. Încerc și eu. Date despre el am dat, textele Queen vor mai fi. C.D.-ul cu „The Show Must Go On” este o raritate pe care am primit-o ca cadou de la un adevarat prieten al revistei, Ionel Dumitrașcu (de la care aștept un semn de viață). Decizia ta de a ne ajuta este impresionantă. O pot face determinind colegii și prietenii să se aboneze.

MICHAEL JACKSON (București). 1. Prințul al Capitalei 1-a vede pe Michael Jackson primar în orașul său, iar pe Corneliu Hammer și Vanilla Ice. 2. Petre Roman ar fi solistul ideal pentru o trupă thrash cu numele de The Gourmanzi.

DIANA GHERASIMIU (București). 1. Prințul al Capitalei 1-a vede pe Michael Jackson, iar la sectorul 4 pe Donald Trump sau pe Akio Morita (patronul de la Sony). Sora mea mai mare cu 3 ani l-ar putea pe James Hetfield, iar la sector pe Sebastian Bach. 2. În orice caz Crin Halaiu n-ar prea putea cinta rock, pentru că nu prea are păr. Mă gîndesc la o trupă,

zette, Metallica, Skid Row, Scorpions, Bon Jovi. **GABRIEL NAN** (str. Mehedinți nr. 18, bl. 21, sc. A, et. 1, ap. 8, sec. 6, București): „Am 18 ani. Pasii: muzica, sportul, prietenia și dragostea. Preferințe muzicale: Mădălina Manole, Bryan Adams, UB 40, Roxette, Depêche Mode, Scorpions”. **MIRELA PASCU** (str. Alea Moreni nr. 2, bl. 6 GI, sc. 1, ap. 3, sec. 3, București, cod 7114): „Ofer postere, poze, date cu și despre N.K.O.T.B., Roxette, Depêche Mode, Jürgen Klemann, Chris Isaak, Vanilla Ice, Bon Jovi, Dieter Bohlen, Timmy T., Michael Stich, Arnold Schwarzenegger, E.M.F., R.E.M., M.C. Hammer, Sandra. În schimbul lor doresc poze, postere, date despre Pet Shop Boys”.

ORLANDA DELADI

Foto
GHICITOARE

RĂSPUNS LA NR. 53

Răspunsul corect la foto-ghicitoarea publicată în nr. 53 este Rod Stewart și Elton John. Tragerea la sorti a ei și câștigătorilor va avea loc la sediul redacției, marți 10 martie, ora 15,00, în prezența a minimum trei voluntari din Capitală.

Au răspuns corect: Claudiu Sofron (Constanța), Eduard Bărăscu (București), Maria Ioniță (Iași), Nadia Vida (Brașov), R. P. (Vrancea), Mădălina M. (Constanța), Corina Saraz (Baia Mare), Marian Cotrău (Salonta, Bihor), Mihaela Precup (Ploiești), Olimpia Bădescu (Reșița), Lady Metallica (Constanța), C.B.S. (Ploiești), M. C. Cezar (Ploiești), Marian Cirel (Tg. Ocna, Bacău), Angela (Slobozia), Silviu Jurca (Codlea, Brașov), Călin Ionut (Constanța), Cristy Jackson (București), Lavinia Călinescu (București).

BEATLES

legendă și adevăr

Lui John i-a plăcut nonsalantul Dunbar și s-a declarat de acord să mai cunoască și alți prieteni din cercul acestuia. O vreme, într-un apartament învecinării locuise poetul Allen Ginsberg, iar Roman Polanski, care era un bun client, apărarea de seori pe la miezul nopții pentru a constata ce mai vindeau artiștii aflați la galerie.

Unul dintre cei care se ocupau de vinzări era John Alexis Mardas, un tinerel grec. Fiul unui ofițer din junte care tocmai preluase puterea în Grecia. Alex, cum își spunea, vorbea engleză cu un puternic accent, dar cu o viteză uimitoare, desigură și impletică aproape la fiecare silabă. Acționând său nu-i săvârșea deloc arătul posibil vorbărie. Se autoprezenta drept călător pe mapamond și un geniu al electronicii tocmai în trecere prin Londra, desigur povestea sa reală era mult mai puțin spectaculoasă. Acceptat în Anglia doar pe perioada studenției, se plingea că-i fusese furat pasaportul. Cind s-a adresat Ambasadei Greciei, cu această problemă, un atașat l-a acuzat că ar fi vindut pasaportul. Pentru a se putea întreține acceptase provizoriu o slujbă de depanator de televizoare. În această perioadă, prin cercul său de cunoștințe, care se largea neconținut, Dunbar îl cunoaște pe Alex și hotărăște că îl poate fi de folos cunoștințele de electricitate și electronică ale acestuia. Arta cinematică era ultimul răcnet al modei și un tânăr artist pe nume Takis făcuse avere cu o expoziție de sculptură cinetică și lumină. Dunbar îl propus lui Alex să în-

tre în afaceri, primul devenind agentul său. Prima realizare a lui Alex a fost o cutie în care s-a montat o instalatie de lumină pulsatorie acoperită cu o membrană transparentă. Au numit-o „cutia cu lumină psihedelică” — o idee absolut nouă — și au vindut-o formației Rolling Stones care au prezentat-o în primul lor show. Brian Jones, chitaristul grupului, căruia Alex îl plăcea foarte mult, l-a prezentat Beatles-ilor, mai întâi lui John, apoi lui George.

Deși prevăzători cu oameni prea lovacă, ambii au fost cuceriti de sarmul lui Alex. Era un companion fascinant. Era un gen de enciclopedie ambulantă.

Lui George îl vorbea despre India, misticism și religie. Pentru John avea o grămadă de idei de inventii magice, lueruri incredibile pentru care avea deja soluții: aer colorat cu lumină, soi artificiali din raze laser susținute în cerul nopții, un climp de forță care ar reuși să tină fanii la distanță și astfel.

Cind Alex l-a adus lui John o cutie de plastic plină cu beculete pentru brăduț de Crăciun care nu faceau altceva decât să clichească pînă se termină bateria acesta a căzut în extaz. Era cel mai frumos cadou pentru un tip care consuma LSD. De atunci l-a numit „Magic Alex” și l-a rezolvat și problema imigrării cu un telefon dat lui Peter Brown pe care îl ruga să angajeze un avocat. Cind l-a cunoscut pe Magic Alex, Cynthia l-a făcut să-l ia și el, căci tipul îi părea o piază rea.

Nu neincredere în fantasticele sale proiecte era de vină, ci modul posesiv de a se purta cu John. Ea era cea mai în măsură să simtă în el un adversar în cucerirea atenției lui John. Deși categoric fără intenții sexuale, Alex îl curăță pe John ca orice admiratoare, conform constatărilor ei, de-a lungul timpului. Au devenit nedespărțiti.

Tot timpul s-a purtat politicos și preventor cu Cynthia, dar cu toate acestea soția lui John aștepta cu teamă ziua în care va fi dată la o parte.

Promotorul englez de turnee Arthur Howes a putut fi dus cu vorba pînă în 9 noiembrie. Dar acum trebuia să își spună adevărul, Brian, care tot nu se obișnuiește cu gîndul, l-a sunat în cele din urmă, pe Howes, spunându-i că Beatles-ii nu mai vor să apară în concerte.

În numai cîteva ore biroul era asaltat de telefoane. Presa de a doua zi relata că Beatles vor exista de atunci încolo doar ca muzicieni de studio. Nu se mai întimplase așa ceva în lumea divertismentului, iar multe articole speculau că acesta era doar primul pas spre retragerea totală, presupusă de altfel de multă vreme.

In timp ce Brian și Peter Brown vorbeau neîncercat la telefon cu diversi reporteri, asigurîndu-i că Beatles erau departe de a fi renunțat la activitatea lor muzicală, John Dunbar vorbea cu John Lennon. Se drogase cu LSD trei zile consecutive și nu se spălase sau bărbierise de tot atât timp. Dunbar îl invită la un prevernisaș la Indica. Descrierea a ceea ce urma să se întâmple în seara aceea l-a „excluzit” pe John, sugerîndu-i un fel de orgie. Expoziția se numea: „Picturi și obiecte neterminante”. Expozanta: YOKO ONO. John a acceptat invitația, a ajuns acolo puțin după ora 22.00. Dunbar l-a condus prin expoziție. Era cu totul altceva decât ceea ce văzuse John pînă atunci. Exponatele erau atât de simple și arbitrare încât totul părea o improvizație de ultim moment. Spre exemplu pe un păredel se afla un măr, iar elătură și plăcuță pe care scria 200 £. John a fost de părere că cineva

va plăti această sumă doar pentru privilegiul de a vedea mărul descompunindu-se. Mai era o bucată de lemn pe care se aflau cuie bătute incomplet. Pe o tablă scrisă: „Bate un cui!”

Dunbar l-a condus pe John la subsol pentru a vedea parte a viei a expoziției: tinere și tineri cu părul lung sedea pe podea și cirpeau gâurile dintr-o șanță mare din pinză de sac. Dunbar a traversat camera pentru a o aduce pe artistă: „Dute să salută-l pe milionar” și în fața lui John apără o ființă neobișnuită.

Era o japonezoaică micută, îmbrăcată în pantaloni negri și un sacou zdrențuit. Era foarte palidă, avea o față hotărâtă, indirijită chiar, încadrată într-un păr negru ce se revărsa pînă spre talie, acoperindu-l bustul. Se numea Yoko Ono.

„Unde-i orgia?”, a întrebăto John, usor nemulțumit că nu se întâmplă nimic sexual. Fără vreo vorbă l-a întins lui John un cartonas, pe care scria „respiră”. „Vrei să spui așa?” a întrebăto John și a tras adinc aer în piept. Micuța japoneză a rămas împasibilă.

Totuși au mai făcut un tur al expoziției Dunbar vorbind și în locul lor. La întrebarea lui John dacă poate să bată un cui, Yoko a răspuns „nu”. Expoziția nu se inaugura oficial. Dunbar se simte prost. „Lasă-l să bată un cui. Poate va cumpăra exponatul”, a încrezut el. După o discuție cu Dunbar, Yoko a fost de acord ca John să bată un cui contra 5 siliingi.

Traducere și adaptare
GABRIELA ȘEICARU

MICHAEL JACKSON

La începutul lui '79, lumea rock pare a fi cuprinsă de o furie disco. Rod Stewart deschide „focul” cu „Do You Think I'm Sexy”, urmat de „bătrâni” Rolling Stones cu „Miss You”, Bee Gees vor cunoaște și ei un succes fără precedent. Prin comparație, albumul fratilor Jackson, „Destiny”, nu

era tocmai la modă. Muzica lor nu aplică formulele „magice” cu care Donna Summer sau Ami Stewart cuceriseră virfurile clasamentelor. Randy, energetic, se dezlîntă chiar în cadrul unui interviu: „Am dat săve românește „Blame It On The Boogie”, unul tip din New York, specializat în mixajele pentru muzica disco. Dacă n-am fi fost în turneu, am fi preferat să facem noi chestia asta. Am fi făcut-o mai bine”.

Cit despre Michael, el va apărea la receptia prilejuită de premieră filmului „The Wiz”, însoțit de Janelle, Miss Univers 1977. Va fi asaltat de producători, care îi propun noile roluri în diferite filme. Cel mai surprinzător: rolul lui Paul, un tânăr dansator homosexual, în adaptarea cinematografică a best-seller-ului „Chorus Line”. Luat prin surprindere, Michael acceptă rolul. Părinții săi însă nu au fost prea incințați și au adus acest fapt la cunoștința producătorului, Alan Carr. Aceasta va recunoaște mai tîrziu: „Intr-adevăr, a fost o glumă prostă...”.

Între 14 iunie și 9 iulie 1979, mașinăria Jackson se pune în mișcare, cei cinci frați străbătînd din nou Statele Unite ale Americii. Suporterii lor au crescut și sunt din ce în ce mai dezvoltăți. Michael declară unui reporter: „Săptămîna trecută, la Baton Rouge, o puștoacă s-a trezit cu un amplificator de-al nostru în cap. Avea nasul spart și fața plină de singe. Au adus-o în culise, unde, rîzind, ne-a zis: „Ce noroc am avut, am reușit să vă vădă fată în fată”. Brancardierii care au dus-o la ambulanță le-a spus că a fost cea mai frumoasă zi din viață ei!”.

Între timp, „Shake Your Body” se vinde în două milioane de exemplare, și albumul „Destiny” primește „Discul de Platini”. Pentru a le mulțumi Jacksonilor, casa de discuri „Epic” va organiza la finalul turneului o gigantică petrecere la Los Angeles.

La întoarcerea din acest turneu, presărat cu incidente ce marchează debutul așa-numitei „michaelmania”, Michael își anunță mama că are intenția să nu mai iească din casă și că în concluzie vă Ercina va trebui redecorată și reamenajată. Este începutul izolării lui Michael Jackson.

„Of The Wall”! Pentru acest album Michael va colabora pentru prima oară cu Quincy Jones. Înainte de a deveni producătorul lui Michael (și datorită acestui statut unul din potențialii lumii muzicale), Quincy Jones încercase cite puțin din toate meserile din branșă: în-

pentru „The Wiz”, mi-am propus să-l observ pe acest adolescent de 19 ani, care sosește în fiecare zi cu trei-patru ore înaintea celorlați, pe la 5 dimineață. Stia perfect toate cîntecile și își interpreta rolul ca și cum l-ar fi exersat anii de zile. Am observat însă că Michael pronunță So-crates-ease. Într-o pauză l-am spus: Michael, se spune Sock-ra-tease. Ne-am privit în ochi și am simțit atunci că ceva ne leagă”. Fără îndoială Quincy posedă ceva de care Michael avea nevoie: o cultură vastă.

Traducere și adaptare
COSTIN MANOLIU
NELU CONSTANTINESCU

(va urma)

U2 – de la revoluție la revelație

La inceput, cei de la U2 își turteau nașurile de greamurile Institutiei Rock. Acum ei sunt Institutia. Iată povestea lor:

Imaginea celor de la U2, de unitate îninvizibilă reprezentând mai mult decât suma componentelor sale, trupa care a dat o nouă definiție muzicii anilor '80, poate fi doar cu greu acceptată ca o continuare a debutului lor nebulos. Ei se află acum pe cea mai înaltă culme a rock-ului, după ce și-au făcut o carieră și au creat un fanatism și niște legături atât de strinse cu fanii lor, de care se mai bucură numai cătiva privilegiati. Răsturnind imaginea despre artiști și stilul lor de viață, ei au ajuns să reprezinte calități — incredere, demnitate, credință și dăruire — considerate străine rock'n'roll-ului.

Bateristul Larry Mullen jr. a fost membrul fondator, primul „înrolat” fiind bassistul Adam Clayton. Larry s-a hotărât să-și formeze o trupă pe cind urma Mount Temple Comprehensive School, în toamna lui 1976. În cadrul severului sistem de educație irlandez, Mount Temple reprezenta o excentricitate, bazată în primul rînd pe o concepție foarte liberală despre lume și viață.

Adam și Larry și-au găsit imediat parteneri în persoanele chitaristului englez Dave Evans și vocaliștilui Paul Hewson. Ambii provineau dintr-un oraș imaginär, numit Lipton Village și împreună cu niste prieteni erau cunoscuți sub numele de The Virgin Prunes. The Village era o copie satirizantă Dublinului, cu cetătenii și obiceiurile sale. Ca locuitorii ai acestui oraș-fantomă, fiecare primise alt nume. Astfel, Hewson a devenit Bono Vox (după un magazin de aparate auditive, din motive pe care nimeni nu le-a explicat încă), iar Evans s-a transformat în The Edge, datării mintii sale agere și a voinei sale puternice. Formația s-a numit inițial The Hype, apoi Feedbed. Steve Averill, care era solist la The Radiators From Space a propus U2.

Cei 4 se completau perfect între ei — atitudinea pesimistă a lui Larry era compensată de personalitatea optimistă și expansivă a lui Bono; nonșalanța și inconștiența lui Adam contrasta cu inteligența lui The Edge.

Acestea erau însă singurele calități pe care se puteau baza, pentru că din punct de vedere muzical erau un amestec ciudat de influente și incompetență. Cind au inceput să cînte, preluaseră o serie de hit-uri, dar după cum declara The Edge: „Interpretăm așa de prost cîntecile altora, încît a trebuit să învățăm să nu le compunem pe ale noastre”.

U2 au apărut de nicăieri, dintr-un „no man's land” muzical. Spre deosebire de alte trupe care și-au lăsat amprenta asupra unui gen sau altuia, ei nu semnau cu nimic.

Erau minați de un impuls de a distrugă totul pentru a fi nevoiți să reconstruiască, fabricindu-și astfel un rost în viață.

Disprețuiau plătitudinile hippy, dar prețuiau ideea unui timp în care muzica îl mișca pe omene și în care iconoclaști ca Pete Townshend și John Lennon faceau declarării îndrăznețe și gesturi mărețe.

Erau atrași de show-ul scenic și de strălucirea lui, dar urau ideea de truc sau de a se masca, pe ei sau muzica lor. El se întăriseră într-o perioadă când rock-ul nu era decit o afacere rentabilă și s-au gîndit să-l reducă pe „drumul cel bun”, încarcindu-l cu importanță evenimentelor de actualitate care aveau loc la scară restrînsă sau largă în toată lumea.

Au dat primul lor concert la Mount Temple School în 1978. După Bono, a fost unul dintre cele mai bune pe care le-au dat vîreadă și au trebuit să treacă doi ani pînă să reușească o performanță asemănătoare. Au cîștigat atunci un premiu de 500 £, în urma unui concurs organizat de Harp Lager, banii care le-au permis intrarea într-un studio de înregistrări.

Curind, au obținut un succes local notabil, cîntind în public, cluburi și chiar (o singură dată) într-un parking. Bono, un jucător de săh ex-delincvent, a simtit primul că porniseră cu dreptul: „Eram deja comparăți cu profesionisti și cu trupele «grele» de rock. Dar eu știam că avem ceva special. Așa că am inceput să construim în jurul acelui «ceva».

Asemenea copiilor cu nasurile turtite de ferestrele vitrinelor, au inceput să urmărească mecanismele music-business-ului irlandez.

Bono avea o capacitate extraordinară de a convinge publicul și pe oricine cu care venea în contact despre importanța formației, astfel încit curind au cîpărat ajutorul și suportul unui mare număr de oameni, printre care se numărau și mulți muzicieni. Acesta a fost inceputul unui proiect care, odată terminat, avea să-i facă să domine scena muzicală a Dublinului.

In anii care au urmat, organizația U2 a devenit o adevărată instituție rock, transformînd Dublinul într-un adevărat refugiu pentru mulți artiști (proces înlesnit și de taxele mici).

Impresarul Paul McGuinness a fost un factor principal în creația formației U2. El a transformat visurile lor haotice, cu cal verzi pe pereți, într-o imensă afacere. Din clipa în care li s-a alăturat, U2 au fost gata să cucerească lumea.

U2 : „Out Of Contr” / „Boy / Girl” și „Stories For Boys” (CBS Ireland 7959 Single) sept. 1979; „Another Day” / „Twilight” (CBS Ireland 8306 Single) feb. 1980.

LP-ul lor de debut a fost lansat doar în Irlanda înainte să se semneze contractul cu Island Records.

In ciuda unui oarecare succes pe plan local, casele de discuri nu erau interesate să investească într-o trupă care se afla în afara zonei comerciale a muzicii. CBS UK, de asemenea, nu a vrut să acorde o sansă unui grup al cărui succes nu a fost imediat. De-abia după o îndelungată hărțuială, „aripa” irlandeză a firmei CBS a fost de acord să lanseze acest demo. Discul a fost vîndut într-o serie limitată de 1000 de exemplare.

platere, care au fost epuizate în trei zile, devenind cel mai rapid vîndut LP din Irlandă.

Cîntecul a fost scris cu ocazia zilei de naștere a lui Bono, cînd acesta împlină 10 ani, și a fost inspirat de gîndul că cele mai importante evenimente din viața sa, născerea și moartea, erau total independente de el. Deși semnifică și momentul de insatisfație că le va alimenta ambii de a face carieră, această variantă din moștenirea lui — produsă de Chas De Whalley și mai tîrziu reînregistrată pe albumul lor de debut — i-s-a părut textul lui lor de-a dreptul jenantă. „Îmi amintesc că atunci cînd am ascultat-o prima dată mi-a venit să mă sul pe podul de pe strada O'Connell și să mă arunc în rîul Liffey, pentru că era cea mai bună producție a noastră pînă în acel moment, dar în mod evident nu indeajuns de bună”.

La fel de jenantă ca o poză din copilarie în fundul gol pe blâniță EP-ul și single-ul „Another Day” care a urmat avea sound-ul unor amatori neînfinătici. Ambele erau produsul cîntorului zile petrecute în studio în compania unor producători de pub și rezultatul era pe măsură. Partea vocală de pe „Boy / Girl” sună oribil, iar „Stories For Boys” este amatorism curat. Singurul lor farmec este că te fac să simți ceva din eu/fora prezentei live a grupului.

„11 O'Clock Tock” / „Touch” (Island WIP 6601) mai 1980.

Cind atașatul de presă Rob Partridge a venit la Island Records i-a spus boss-ului său, Chris Blackwell, că firma ar avea nevoie de o sursă de rock sănătos. Partridge îl văzuse personal pe U2 și a convins departamentul de promoție de valoarea lor. „11 O'Clock” a fost primul fruct al unui contract de patru ani. Cu acest cîntec, U2 au învățat cu adevărat ce înseamnă munca în studio, lucrînd într-o perfectă colaborare cu Martin Zero Hannett. El l-a cerut pe Hannett pentru că fusese impresionat de ceea ce făcuse acesta din „Unknown Pleasure” al formației Joy Division. Strigătul disperat al lui Bono: „I hear the children crying / It's time to go home” a lovit undeva o coardă. În mijlocul veseliei și fastului scenei muzicale britanice bărzii irlandezii intonau un recivel pentru „party people”. Își găsiseră drumul.

Traducere și adaptare după „Record Hunter”
ANCA LUPES

(Va urma)

Rep. : Cind a luat ființă trupa?

N.C. : În 1984. Initial eram cîntet. În componența trupei erau cel trei frați Costache — Vali, Jan și eu. Noi eram de bază. Ceilalți s-au tot schimbat pe parcurs. Pur și simplu nu eram mulțumiți de ei. Nu pentru că noi am fi fost foarte buni. Sînt și altii mai buni ca noi, dar pentru muzica pe care o făceam... ei nu corespundeau. Acum simt 4. Eu — voce și clape. Vali — drums, keyboard, percusie. Jan — chitară bas, solo, clape, voce și Bogdan Baciu — keyboards. Considerăm că este oca mai bună formulară. Simt atât de mult într-unul și nu înțelegem atât de bine, incit ne considerăm cu totii frați. Sînt mama ne consideră la fel. Ea este cea care ne ajută foarte mult. Ne dă sugeții, ne ponderează cînd o luăm razna. Dacă n-are fi fost ea am fi ajuns la pauze mari în activitatea muzicală. O pauză s-a produs datorită armatei. Nu este ușor să revii. De fapt, ambele părțile au fost și sint alături de noi. Amin! în tinerete, au cîntat. Tata a avut chiar o orchestră; mama a fost solistă de muzică populară. Sînt bunicul meu a cîntat. Era în orchestra Mariel Tănase. Ceea ce n-au putut face ei, ne-au lăsat pe noi să încercăm. Desigur, abordind un alt gen.

Rep. : Anume?

N.C. : La inceput eram mai mult pe new-wave. Acum ne-am cam îndepărtat. Abordăm rap-ul, hip-hop, ceea ce se „poartă” la ora actuală, desigur consitent cu sănătatea și generuțea trecătoare, la fel de trecătoare ca break-dance-ul. Intenționăm să ne creăm un sound mai comercial, să creăm o muzică ce se poate și dansa, care să placă tinărilor.

Rep. : Care este media de vîrstă a membrilor formației?

N.C. : 22. Eu sunt născut pe 6 decembrie 1963 (Săgetator), Vali pe 7 iulie 1967 (Rac), Jan — 7 ianuarie 1971 (Capricorn), Bogdan pe 13 martie 1974 (Peste).

Rep. : Ce înseamnă „M”?

N.C. : Numele grupului eu l-am dat. Am zis că dacă Andrei Partos are Top „U” în „Săptămîna”, noi să ne numim Top „M” adică muzica. Multă ne înțrebă de unde vine acest „M”. Unii, mai răutățiosi îl asociază cu prima literă de la denumirea unui animal. Alții, mai generosi afirmă că vine de la

Depêche Mode, considerindu-ne chiar Depêche Mode din România. Probabil pentru că și noi punem accent pe aparatul electronică, căci în rest... nu interpretăm nici o piesă din repertoriul lor, nu simtăm tunsi cu el...

Rep. : Înregistările radio sau T.V. aveti?

N.C. : Sînt, sînt. Prima înregistrare radio am avut-o în 1985, iar prima apariție la T.V. a fost în '86. Mă refer la prima apariție cu Top M, căci atîn eu cînd și frații mei am cîntat în Mini-Song. Un regim de viață destul de dur. Multi copii nu rezistau. Dimineața aveam filmare, vizionare sau repetiții și după amiază erau la școală. Un regim dur, dar care ne-a călărit. Asa și viața de artist cu bucurile și greută-

TOP M

tile ei. Acum e greu să ajungi să înregistrezi. Cel mai mult se tem să investească în trupele tinere. Sîi trebuie să recunoști că există un oarecare risc. Au fost 2 oameni care ne-au ajutat foarte mult: Titus Munteanu și Petre Magdin. Avem multe ocale care încă nu sunt înregistrate și pe care le cintăm în spectacole. Spuneam mai devreme că în activitatea noastră muzicală a existat o pauză din septembrie 1988 pînă în ianuarie 1991, în care noi, frații, am fost în armată. Revenirea noastră a avut loc în '91 pe scena Fan-Clubului „Mihaela Runcănu” ai cărui membri simtem. Am avut mari emocii pentru că li s-a întimplat și unor trupe mari, ca după un an sau doi de tăcerie să fie uitate. În august '91 am participat pentru prima dată la un festival, La Mamaia, la Maratonul Rock, iar în septembrie am imprimat în studioul muzical al Televiziunii piesa „Numai noi”, piesă care a intrat și în Slagăr Top Rock al lui Titus Andrei.

Rep. : Unde repetati?

N.C. : De puțin timp la centrul Ministerului de Interni. Pînă anul acesta repetam acasă. Stăteam cu ochii pe ceas să să facă ora la care putem face sălăgie. Vecinii ne-au acceptat greu, dar ne-au accepitat.

Rep. : Compozitiile cine le semnează?

N.C. : În mare parte eu și Jan. Sîi versurile ne apartin. Unele sunt semnate de mine, unele (cele mai noi) de soția lui Jan — Elena Costache.

Rep. : Ascultati muzică? Ce preferate aveți?

N.C. : Da. Întotdeauna am fost la curent. Dovadă și concursul cîntat la „Săptămîna”. Atunci l-am cunoscut pe Andrei Partos. Ne plac: Mariah Carey, Whitney Houston, Depêche Mode, O.M.D., Bryan Adams. Îl ascultăm, îl admirăm, dar nu încercăm să-i și imităm. Sînt totuși la început de drum. Vrem să avem personalitatea noastră. Ca de la primele acorduri lumea să stie că suntem noi, nu să se spună: „parcă seamănă cu... cîntă în stilul lui...“. Cîi să se spună: „cîntă în stilul lor. Sînt cei de la Top M“.

ORLANDA DELADI

CEA MAI BUNĂ EMISSIUNE RADIO (MUZIGALA)

1. V. N. D.
2. Slagăr Top Rock
3. Pitti Show
4. Radiodiscoțea pentru tineret

5. Top 91

Au primit puncte 43 de emisiuni de la diferite posturi din București și din țară. Urmează: Dynamic Ton, Studio Rock, Aproape 100 de minute live (Buc.), Weekend pentru tineret (Constanta), Philo Rock (Buc.), Pop Matineu (Timișoara), Top 10 (Cluj), Top de fier (Nova 22), Top 33 (Vox T - Iași).

GRANICE-TV (FACULTATIV)

1. Carmen Movileanu
2. Cristina Topescu
3. Cristiana Bota
4. Iuliana Marcic
5. Despina Moiceanu

CEL MAI BUN D.J. (DISCOTECI)

1. Ionuț Alexandrescu (Nord-Banuia-București)
  2. Mircea Zane (9 To 5 - Mamaia)
  3. Florin Bejan (You & Me - Buc.)
  4. Teddy Dumitrescu (Vox Maris - Buc.)
  5. Cristian Vlădescu (Hypodrom - Mamaia)
- Au primit voturi 46 de D.J. plus alți 5 care activează numai la radio.

Categoria este experimentală, având în vedere posibilitățile limitate ale tinerilor de a merge la discotecă. Urmează: Daniel Stănculescu (Athénée Palace), Costel Ionescu (Top Disco - Neptun), Florin Lupancu (Maxim - Eforie Nord), Dan Bălăsa (Festival - Mamaia), Marius Coman (Meteor - Olimp), s.a.

PREZENTATORI RADIO (MUZICAL)

1. Andrei Partos
2. Titus Andrei
3. Serban Georgescu
4. Florin Pitti și Liviu Zamora

5. Florin Silviu Ursulescu
Urmează Lucia Popescu-Moraru, Gizella Serafim, Adriana Marian, Mihai Elekes, Ana-Maria Zaharescu și Sorin Caracseghie. Au primit puncte 34 de prezentatori (realizatori) de emisiuni muzicale.

CELE MAI BUNE PUBLICATII POP-ROCK

1. POP, ROCK&SHOW
  2. Puls
  3. Play-Back
  4. Melos
  5. Rocker
- Au primit puncte 16 titluri dintre care cel puțin 3 nu mai apar.

Urmează Rock Info (Timișoara), Minison, Metal Fan și Extaz (Oradea).

PUBLICISTI

1. Andrei Partos
2. Sorin Lupascu (Play Back)

3. Anca Lupaș și Liviu Zamora
4. Marian Minculescu (Magazin)
5. Florin Silviu Ursulescu

Urmează Orlando Deladi, Mihai Bogatu, Octavian Ursulescu, Florian Pittiș, Cornel Rusan. Au primit puncte 54 de publiciști dintre care 24 nu au nici o legătură cu muzica!

PERSONALITATEA ANULUI (MUZICA)

1. Gabriel Cotabăță
2. Florian Pittiș
3. Nicu Covaci
4. Alexandru Andriș
5. Dan V. Dumitriu

PREZENTATORI TV (SPORT)

1. Cristian Topescu
2. Sorin Hobana
3. Bogdan Stănculescu
4. Ioan Todan
5. Dumitru Graur

2. Jean Constantin
  3. Claudiu Bleonț
  4. Ovidiu Iuliu Moldovan
  5. Mircea Albulescu
- Urmează: Adrian Păduraru, Adrian Pintea, Dem Rădulescu, Mihai Constantin, Ion Caramitru.

POSTURI DE RADIO (FACULTATIV)

1. Radio Contact (București)
  2. Uni-Fan Radio (buc.)
  3. Radio Nova 22 (Buc.)
  4. Fun Radio (Buc.)
  5. Radio-Delta (Buc.)
- Posturile din țară cu voturi considerabile:

1. Radio Timișoara
2. Radio Constanța
3. Radio Cluj
4. Radio Costinești
5. Radio Vox T. Iași

Fostul național, a primit voturi separat pe programe, primul fiind "România tineret" urmat de "România actualitate".

Au fost punctate și Europa liberă și B.B.C., dar nesemnificativ.

SHOW-MAN-UL ANULUI

1. Ioan Pascu
  2. Alexandru Andriș
  3. Gabriel Cotabăță
  4. Nicu Covaci (Phoenix)
  5. Cristian Minculescu (iris)
- O categorie care va necesita explicații suplimentare pînă la anul.

CEL MAI BUN FILM (MARELE ECRAN)

1. Sobolanii roșii
2. Liceenii rock'n'roll
3. Miss Litoral
4. Piața Universității
5. Flăcău cu o singură bretea (doar 16 titluri la această categorie facultativă)

CEL MAI BUN FILM (MICUL ECRAN)

1. Reconstituirea
2. Felix și Otilia
3. Mihai Viteazul
4. Capcana mercenarilor
5. Pentru cine bat clopotele, Mitică?

Doar 11 titluri reținute (sau difuzate?) într-un an!

CEL MAI BUN SPORTIV, ECHIPA (FACULTATIV)

1. Cristina Bontas (gimnastică)
  2. Lavinia Miloșevici (gimnastică)
  3. Gheorghe Popescu (fotbal)
  4. Liliana Năstase (atletism)
  5. Echipa națională de handbal
  6. Iulia Negură (atletism)
  7. Dinamo București (fotbal)
  8. Dini Pescariu (tenis)
  9. Universitatea Cluj (baschet)
  10. Echipa națională de fotbal
- 56 de nume au primit voturi. În numărul viitor vom publica Secția străină după care vor urma comentariile voastre (dacă ni le comunicăți) și ale noastre. Colectivul P.R. & S.

CLASAMENTELE P.R.&S

În numărul trecut s-au strecurat cîteva greșeli pentru care ne cerem scuze! Oricum au intrat pe mîna celor de la Harakiri. Îi mulțumim colegiei noastre Doris Stoian pentru ajutorul acordat în redactarea pe calculator a paginii de atunci, de acum și de săptămîna viitoare. Categoriile care ne privesc pe noi, cei care realizăm revista sunt evident viciate de o doză mărită de subjectivism pe care sperăm să-l înțelegeți. În mod firesc, ar fi trebuit să ne excludem de pe liste, dar tot la insistența unor cititori n-am făcut-o. Dacă vom stîrni astfel comentarii negative, la viitorul top vom stipula absența obligatorie a semnatelor. Anul acesta iertați lipsa noastră (aparentă) de modestie!

PE ANUL 1991 (II)

REDACTORI TV (FACULTATIV)

1. Doru Dumitrescu
2. Daniela Gămulescu
3. Tudor Caranfil
4. Anca Toader și Cornelius Rosianu
5. Jana Gheorghiu

Au primit puncte redactori de la cele mai diverse emisiuni. De regulă cei care apar mai des în imagine.

VIDEO-CLIPUL ANULUI

1. Cina dragonului Celelalte Cuvinte
  2. Mi-e frică - Alexandru Andries
  3. Un actor grăbit - Laura Stoica
  4. Povește din vest - Aurelian Temisan
  5. Te rog domnișoară, nu pleca - Gabriel Cotabăță
- Urmează la mică deîntâță: Cîntecul somerului - Gabriel Cotabăță, Căruta - Mircea Banciu, Poate că e noaptea - Holograf

PERSONALITATEA ANULUI (CALTE DOMENII)

1. Cristian Topescu
2. Ion Tîriac
3. Theodor Stolojan
4. Gheorghe Popescu
5. Paul Grigoriu

La această categorie au apărut nume din absolut toate domeniile (muzical, cultural, economic, politic, sportiv) dar cu voturi destul de puține confirmînd caracterul ei experimental.

DECEPȚILE ANULUI

1. Echipa națională de fotbal
  2. Loredana Groza
  3. Petre Roman
  4. Festivalul Mamaia '91
  5. Minerada '91
- Au fost punctate 67 de personalități și diferite instituții sau evenimente. Chiar și P.R. & S. a "obținut" puncte într-o scriere!

PREZENTATORI RADIO (SPORT)

1. Octavian Vîntilă
2. Ion Ghîțulescu
3. Ilie Dobre
4. Sebastian Domozină
5. Dumitru Pelican

Urmează Coca-Cosma Teoharie, Răzvan Apostolescu, Nicolae Secoșan și Nicolae Soare.

ACTRITA ANULUI

1. Teodora Mares
2. Valeria Seciu
3. Emilia Popescu
4. Oana Sirbu
5. Tamara Buciuceanu

Urmează: Anca Sigartău, Anca Turcasie, Maia Morgenstern,

Mariana Buruiană, Diana Gheorghian și Anda Onesa.

ACTORUL ANULUI

1. Stefan Bănică jr.

JAZZ-UL E VIU

Un prilej benefic, u-nind preferințele astfel am caracteriza serialul (putem spune, convingi că nu gresim, chiar stagiunea) de concerte bucureștene derulate lunar, din toamna anului trecut sub genericul „JAZZ ALIVE”.

Ideea de continuitate a întilnirilor periodice dintre muzicieni și public nu este superfluă, ea vizează în chip explicit formarea unei audiții avizate, a unei ambianțe de familiaritate între emisari și fanii mesajului estetic al jazz-ului.

O spuneam și de la microfonul de prezentare instalat pe scena Studioului de concerte din strada General Berthelot — serialul „Jazz Alive” a adus în fața spectatorilor „spoturi” stilistice variate, de la jazz-ul tradițional promovat de Septembrie Dixieland al Casei Armatei din Cluj, la swing-ul clasic-modernizat al enunțurilor sonore oferite de duo-ul Alin Constanțiu — Marian Georgescu, la free-jazz-ul tandemului constantean „Creativ” (Harry Tavitan — Cornelius Stroe). Relevam de asemenea evoluția pe podium a unor artiști de vîrstă și experiențe diferite, de la Ionuț Baranga care a depășit cu puțin 20 de ani la sexagenarul Johnny Răducanu, cu toti însă cadrati în domeniul certitudinii valorice. Din acest punct de vedere, interpretii prezentați luni 24 februarie pe genericul celui de-al IV-lea concert „Jazz Alive” (primul din 1992) reprezintă generațiile tinări și medie

ca vîrstă și compartmentul stilistic modern-contemporan de tendință hard bop.

Numele cel mai atractiv de pe afis a fost Anca Parghel — vocalista din Suceava — a cărei carieră internațională din ultimii ani o recomandă actualmente drept cea mai acreditată personalitate românească în context european. A fost o vreme cînd doar Aura Urziceanu impunea dintre exponenții jazz-ului autohton pe firmamentul mondial al vocalisticii genului prin performanțele sale unicat (colaborări cu Duke Ellington, Thad Jones, Quincy Jones, apariții scenice aplaudate la Newport Jazz Festival, Carnegie Hall, concerte în zeci de țări de pe mai multe continente). Acum Anca Parghel duce, la rîndul său, mai departe cu talent, participare afectivă, munca asiduă și distincția stației prestigioase.

Rezultatele exceptionale ale participării sale s-au vădit începând din 1987 la Festivalul de la Leipzig (în duo cu trombonistul ieșean Liviu Mărăculescu), la Festivalul Internațional de la Nürnberg (în formula „Triolog” cu Mircea Tiberian și Dan Mindrilă), la Festivalul Internațional de la Bratislava (cu Mircea Tiberian), la alte festivaluri în Polonia, Cehoslovacia, ca și prin prezente concertistică în Austria, Belgia, Marea Britanie dar și mai ales în Germania unde i-a apărut deja trei compact-discuri („Anca Parghel / Klaus Ignatzek”, „Soul — My Secret Place”, „Indian Princess”) iar altele sunt în curs de

ediție; tot aici cronicarii î-l au elogiat realizările în serioase reviste de specialitate ca aceea numită „Jazz Podium”.

In concertul „Jazz Alive” Anca Parghel, mai dezvoltată, mai comunicativă, mai exuberantă decât oricând, a cucerit prin sprintările, virtuozele, inspiratele sale meandre improvizatorice acoperind ample registre ale scării muzicale, cu acea suplete care sugerează saluturile caprei negre peste piscuri insurmontabile. Incursiunile ei în spațiul sunetelor au împlinit aflarea rivnitei „scotio aurea” — proporția de aur — între firescul și complexitatea exprimării artistice, pornind de la stăpînirea cu o rară fermitate a tehnicii de cintă și bazindu-se pe disponibilități armonice și ritmice puțin comune. Anca Parghel — care la data apariției acestor rînduri se află din nou în Germania unde va efectua un... mic turneu (25 concerte în 30 de zile !!!), a cintat în recitalul ei sub egida „Jazz Alive” compozitii proprii și scrise în colaborare cu Mircea Tiberian precum „Anca's Blues” (inedit), „Walking”, „Arie” — (muzica M. Tiberian, versuri A. Parghel) — ultimele două înregistrate în LP-ul „Magic Bird” apărut anul trecut sub sigla Casel Electrecord, dar și celebre standarde — „I Could Write A Book”, „Summertime” (Gershwin), „The Boy From Ipanema” (Jobim). Replicile instrumentale — adăvără comentarii muzicale — î-l au fost acordate de principalul colaborator Mircea Tiberian — pian, de Ionuț Baranga — bass, Tudi Zaharescu — baterie.

Partea a doua a concertului, exclusiv instrumentală, a evidențiat o dată în plus apreciatele carare artistice ale cvintetului pe care l-am numit, pe merit, „The Romanian All Stars”. Un cvintet avind secția ritmică înainte mentionată — Tudi Zaharescu (dm), Ionuț Baranga (b), Mircea Tiberian (p) plus Garbis Dedejan — saxofon-tenor și timbrașeanul Dan Ionescu — chitară.

Am ascultat — și ne-a plăcut — noua compoziție a lui Dan Ionescu „Blues-ul lui Sam” interpretată în trio, o temă fluentă, o „smooth sailing” pe corile chitarei, dezvoltată în volute improvizatorice dominate de bun gust, echilibru, simț arhitectonic, frazare intelligentă. În rest, programul de recital a alăturat teme standard diverse, precum „Soul Eyes” (Mal Waldron), „Freedom Jazz Dance” (Eddie Harris), „Toys For Lynda” (repertoriul formației Spyro Gyra), „Billie's Bounce” (Charlie Parker). Intentia declarată a protagonistilor de a reinterpreta (și nu de a re-executa)

ANCA PARGHEL ÎN

JAZZ PODIUM

vehement, cînd dinamica frazelui, din contextul expresiv au impus; Mircea Tiberian făcînd risipă de formule pianistice, idei melodice, inginozități armonice, catalizat și de prezența, în prima parte a concertului, Anca Parghel; Dan Ionescu — intrucătiva mai introspect, mai reflexiv, domolindu-si elanurile cu olimpiana seninătate; Ionuț Baranga — în continuu progres, mereu mai exigent cu sine, vîndînd o sporită capacitate de „a injecta” swing interpretărilor; Tudi Zaharescu — discret și precis în acompaniamente, exploziv în solo.

A fost unul dintre cele mai bune concerte auzite în București în ultima vreme și fluidul „psi” care a circulat continuu între scenă și sală, curba de răspuns a spectatorilor concretizată inclusiv în aplauze și solicitații de bis-uri nu au făcut decât să dovedească o dată în plus că jazz-ul e viu, jazz-ul trăiește!

FLORIAN LUNGU

WE WANT MILES (III)

— Il caut pe Charlie Parker...

— Nu cintă în seara astă, puștiule... Si apoi aici ca să intă trebule să și 18 ani...

— Nu mă intereseză decât să-l văd pe Charlie Parker!

— Asculta, de unde ești, puștiule?

— Din St. Louis...

— Ai face bine să te întorcă la mama. N-ai nici un motiv să te vezi cu un tip ca „Bird” !

Așa a fost întîmpinat Miles Davis în 1944 de patronul clubului „Three Deuces”, din strada 52, o celebră arteră a New York-ului, în care existau la acea vreme nu mai puțin de 5-6 cluburi (precum The Onyx, Spotlite, Kelly's Stable etc.) în care se cinta bop, un stil de avangardă, contrastant cu swing-ul clasic ce se auzea în majoritatea localurilor unde se cinta jazz.

Miles avusea norocul să-l întîlnescă, cu puțin timp înainte de venirea sa la New York, pe Charlie Parker în St. Louis, care î-l vorbit de Three Deuces și, după ce l-a ascultat, chiar î-l propus să-l caute. Această întîlnire între „Bird” Charlie Parker — geniu jazz-ului modern și trompetistul de numai 18 ani Miles Davis este fără îndoială una dintre paginile de referință din istoria jazzului. Pentru Miles se deschidea orizontul unei cariere muzicale, un viitor ce nu prea mulțumea familiei dr. Davis, cu o foarte bună reputație în St. Louis, și care aștepta de la Miles cu totul altă atitudine. Educația pe care î-l a împriimat-o tatăl, un foarte bun chirurg stomatologic, a fost aceea de a face față „timpului rasial” prin orgoliu

și puternic voluntarism. A fost un adevărat act de curaj decisivă dr. Davis de a se muta cu întreaga familie într-un cartier burgez locuit numai de albi.

Această „mindrie”, această dorință de a tine capul sus, în fața opiniei rasiale, se va resimți evident și în mentalitatea de muzician a lui Miles.

Doamna Davis, iubitoare de muzică, avea în casă cîteva discuri cu Duke Ellington și Art Tatum, iar Miles învăta la 8 ani clavistica pianului de la omușă, fiind mereu în apropierea muzicii clasice, mult mai ascultată în familie decât cea de jazz. Acest comportament de „nobil negru” se regăsește în muzicianul de jazz Miles Davis de mai tîrziu. El nu va suferi de lipsuri, va avea masini, vîle și o puternică celebritate. Miles va întoarce spațele, la propriu și la figurat, pretențiilor „elitist” ale albiori.

Dar să ne întoarcem la debut. În 1944 Miles avea 18 ani și luind hotărîrea să plece la New York pentru a urma cursurile unei scoli superioare, el va profita de această ocazie pentru a-l căuta pe Charlie Parker. Patronul clubului „Three Deuces” nu a fost singurul care l-a lovit în marele său orgoliu. Au mai fost și alții. Sonny Stitt sau chiar bătrînul Coleman Hawkins, care î-l sfătuiește să-și vadă de treabă și să nu mai colinde cluburile, chiar, dacă ele se numește „Minton's” sau „Small Paradise”. Atât î-a trebuit lui Miles: să alle unde poate fi găsit Charlie Parker.

Într-o seară în clubul „Minton's” din cartierul Harlem,

cineva, cu o voce blindă, l-a băut ușor pe umăr și l-a spus:

„Hello Miles, se pare că mă cauți ...” Aceasta a fost întîlnirea. Așa cum am promis, începem din acest număr publicarea discografiei lui Miles Davis. În aceste prime înregistrări se în-

trevede personalitatea unui trompetist preocupat de un „sound” propriu. Acesta a fost argumentul lui Charlie Parker cînd a făcut alegerea. Ordinea corespunde denumiril caselor de discuri, în paranteză fiind trăsite datele înregistrărilor originale; alături de imprimările combo-urilor conduse de Parker, figurează și celealte formații în care Miles a cintat în perioada 1944-1952.

1. BILLY ECKSTINE — Mister B. And The Band (5.10.1946 — Savoy).

2. CHARLIE PARKER PARKER'S BEBOPERS — The Complete Savoy Sessions, vol. 1 (26.11.1945 — Savoy).

3. CHARLIE PARKER & HIS ORCHESTRA — Bird on Verve, vol. 5 (17.01.1951 — Verve).

4. CHARLIE PARKER QUINTET — The Verve Years (17.01.1951 — Verve).

5. CHARLIE PARKER QUINTET — This is Jazz (1.01.1951 — Verve).

6. CHARLIE PARKER ALL STARS — Anthology (23.03.1946 — America).

7. CHARLIE PARKER SEXTET — Anthology (17.12.1947 — America).

8. CHARLIE PARKER QUINTET — Anthology (4.11.1947 — America).

9. CHARLIE PARKER SEXTET — The Very Best of Bird (28.03.1946 — Warner).

10. CHARLIE PARKER QUINTET — (4.11.1947 ; 17.12.1947 — Warner).

11. DIZZY GILLESPIE METRONOME ALL STARS — Vol. 1-2 — (3.01.1949 — RCA).

12. JIMMY FORREST SEXTET — Live at the Barrel (1952 — Prestige) — vol. 1-2.

13. SONNY ROLLINS QUARTET — Vintage Sessions (Prestige — 17.01.1951).

14. ORIGINAL JAZZ CLASSICS — ... (OJC — 1944).

MIHAI GODOROA

Floarea de IRIS a rupt blestemul focului

Mi-a trecut prin minte vineri, 28 februarie, că o pe-deșă mată grea decit împușcarea ar fi fost pentru Dictator să asiste la acea dezlănțuire de iubire a mit de oameni, spontană și reală, așa cum nimeni nu a fost în stare să î-o ofere lui în 25 de ani. IRIS-ul a meritat-o însă din plin și numai după 15 ani.. Cum au fost acești 15 ani Cristi Minculescu a povestit fără cuvinte în cele cîteva minute în care lacrimile l-au invins și s-au urât acelora pentru care se adunaseră de-a lungul amar de vreme.

Este firesc și stîm, sau măcar bănuim, cu totii că există momente în viața unui artist în care el se întrebă dacă merită să facă toate eforturile pe care le face... În cazul celor de la IRIS aceste momente au fost mai dese decît cele în care au realizat că merită. De cînd îi stîm au avut parte numai de ghinoane. Dar au rezistat. Cum? Astă numai ei știu. Au apărut din cînd în cînd diversi prieteni, care s-au erăjat în reprezentanți ai formației și au cîștigat bani grii de pe urma lor. Alții s-au mulțumit numai cu faima simțind fenomenul care se naștea și socotind nimerit să-si lege numele de coloana vertebrală a rock-ului românesc din ultimii 15 ani. Faptul că

n-au finit la IRIS chiar atât de mult pe cit ou prețins s-a ghicit în găfale pe care le-au „scăpat” chiar în ziua aniversării. Sî nu pot să uit cum s-au crispăt Cristi, Nețu, Doru, Valter și Dan și înțeleptul de bîclu cuvințelor rostite în plină conferință de presă: „Sînt sigur că aniversarea de 20 de ani n-o s-o mai preînde în aceeași formulă”...

Dur fenomenul IRIS nu va mai putea fi învins, de acum încolo, de nimic. Nici chiar de foc. Pentru că acest vechi dușman al IRIS-ului a fost învins vineri, odată pentru totdeauna. Floarea de IRIS s-a ridicat deasupra flăcărilor. Ea nu poate fi distrusă, pentru că își trage seva din sufletele celor sase mii de oameni care au cîntat „La Multă Ani” făcînd să tremure zidurile Sâltui Polivalentă și ale altor mii din toată țara, care deși n-au putut fi aproape de cel pe care-i iubesc și admiră, în sala de spectacol, au fost alături de ei cu sufletul.

Alături de ei au fost și fostii colegi de trupă și colegi de bresă, cîlcînd în picioare birjele lansate de „uscăturile” rock-ului din tîndie și răutate. La fel ca în vara lui '90 cînd mai multe trupe de rock s-au adunat într-un IRIS-Aid la Teatrul de Vară din Costi-

nesti, vineri ei au venit să se bucură, de astă dată, de triumful prietenilor lor. Sî nu mă pot opri să nu mă întreb: oare cîte dintre ei n-au fost fanii IRIS înainte de a apăca pe-același drum?

Aș fi vrut să-l întreb cîte ceva pe Cristi, dar m-am gîndit că ar fi foarte greu să reușesc să pun cîteva întrebări inedite, pe care să nu îi le fi pus nici unul dintr-o numărătoare reporteri care l-au asaltat. În schimb, m-am dus și i-am cerut un sfat, despre ce să scriu în articolul meu. „Scrie despre public. Mult, mult despre public. Ei merită tot. Prin ei sintem ce sintem, datorită lor am ajuns unde am ajuns. Sî spune-le că nu mi-a fost rușine să pling în fața lor, pentru că lacrimile acelea pentru el le-am adunat în toti anii asta. La fiecare suspendare, la fiecare neacaz ne-am înghițit lacrimile și ne-am spus că trebuie să trecem și peste asta, trebuie să continuăm. Sî ei ne-au ajutat să continuăm. Doar ei, cei mulți și necunoscuți sint cei mai buni și cei mai adevărați prieteni ai noștri. Sî nimeni niciodată nu ne va putea da un premiu mai mare și mai valoros decît dragostea publicului nostru, așa cum am simțit-o noi astăzi.”

ANCA LUPES

Generația lui Carmen...

Cu vreo două luni în urmă mi-a spus Andrei să treac să-mi iau o scrisoare, de la redacție, prima și cred ultima, pînă acum. Sî n-am luat-o decit azi, în drum spre Polivalentă. În Iris și am cîștigat abia acum, după concert, acasă. Subiectiv, influențat de revederi și retrăiri, de spectacol și de realizările lui tehnică, de public, încerc să le leg pe toate prin rîndurile scrise și semnate, simplu, Carmen...

„Vă pîrcepeți asa bine să stoarcă lacrimi unor flinte așa slabe ca mine. Cronică sentimentală despre Dan Andrei Aldea m-a distrus și am plins în hohote în troleibuz spre neînțelegerea celor din jurul meu. Sî le-am zis că nu-i nimic, doar că citeam despre Aldea. Înainte de Aldea mi-a plăcut cea cu Phoenix (tot cu lacrimi) și apoi „Povestea folk” (mai tristă dar fără lacrimi)! (...) Îmi place felul cum ați surprins perioada astă hippy de la noi. Mai stîam cîte ceva de la părții mei (să vedeti cum pling și încep să-mi amintescă despre timpurile lor grele dar frumoase...). Vezi susține, astă-l fericirea și drama poporului nostru, plingem și bîm din orice. Sîtu bîne că nu din orice, dar bagatizez, azi nu vreau să store lacrimi (sî nici n-am vrut vreodată, poate că parfumul, nostalgie, ca și praful amintirilor...). Pînă-mă doar în scăsări raft, așturi de părții tăi! Dar voi? Voi cei care iubîti muzica cu pasiune, exclusivism, inocență și uneori primitivism, cu dragoste și abjecție, voi, generația, care aînă stat în fața dansurilor cu aceeași sinceritate și libertate ca și în fața podiumului pe care cîntă Iris, voi aînă fost în această seară, pentru mine, cel mai minunat lucru. Eterogen în gusturi și manifestări, foarte tînăr și tînăr (dar și multi... părții) participanți egal în

spectacol, liber și lăsînd pe cel de lingă el să-si folosească cum vrea libertatea lui. PUBLICUL POLIVALENTEL, cei sase mii din generația ta, Carmen, a fost liber și demn. Așa î-am înțeles mai bine pe Cristi și pe colegii lui cînd în conferință de presă spuneau că nu au crezut că vor putea vreodată să-si sărbătoarească o astfel de aniversare. Iubindu-vă pentru tinerețea voastră, pentru „orbirea” voastră în decizile pe

Cronică sentimentală

care le credeti ferme și definitive și totuși, știind eu că primul gingurit de copil sau obosela căutării unui loc de muncă vă va duce, așa cum numai viața o poate face, spre adevăruri mai trăinice, trăite și verificate de alte și alte generații. Dar în această seară victoria lui Iris a fost și a voastră, victoria voastră asupra voastră...

„E foarte trist că oamenii nu stiu prea multe despre perioada aia fantastică cu Phoenix și Aldea. Noi suntem o generație care am învățat foarte multe de la voi hippy cei veci. A mai fost și domnul Pittis care a încercat (și a reușit) să ne bage ceva în cap. Noi încercăm să retrăim perioada pe care voi ați trăit-o acum 20 de ani. Este cîteva la fel, muzica pe care o iubim și o simțim la fel de intens ca voi, dar parcă ceva e fals în totă cheshtia astă. Eu suntem foarte bine că voi aînă fost adevărați hippy, dar aș vrea să mă pot numi hippy și eu (și chiar o fac). Povestea aia a lui Sterian și Carmen Marin (mama mi-a spus că e un băiat,

asa e?) mi-a plăcut foarte mult fiindcă e foarte adevărată. As fi putut crede că e seriosă de mine, că tot mă cheamă Carmen Marin... (...)*.

Așa îmi scriu și îndoilele tale sunt și ale noastre, ale tuturor. Pentru că suntem oameni, hippy sau nu. Uite că nici pe Pittis nu l-am întrebat ce este! Că eu cred că în afară de plete și flori, fenomenul hippy avea un caracter social, se contesta o societate bogată, se sfidau părinți lipsiți de griji materiale și indiferenți față de semenul apropiat. Poti să te numești hippy dar îți lipsește una din motivații. Avem ceva bogăță și societatea este săracă și are destule griji și îndoile. Voi sunteți o generație săracă și frumoasă, sigur inteligență și poate dezorientată, cu destule probleme de viitor. Sinteti bogăți în suflet și căutați să vă păstrați curat. Sî nu să prea curați că nici acum n-am intrat într-o societate ideală. Atît cît veți putea! Iubiti-l pe Iris, bucurati-vă din toată fibra cînd sunteți îngăiți el. Sî a două zile, desii nu este comercial en totuși v-o spun, puneteți mina pe carte și pe carte de engleză, pe calculator. O fi Pittis hippy dar pe lingă ce i-a dat Dumnezeu EL A „ADĂUGAT” o sete de cunoaștere și un profesionalism exemplar, egalate doar de pașniescă și puterea lui de muncă. Copiați-l pe Motu și poate că vom ajunge bogăți (decent bogăți!) și dacă pentru astă ne-om perverți sufletul, copiii noștri vor trăi o fantastică și autentică perioadă hippy. Sî dacă ziceți că am bătut cimpii degeaba, că după lacrimi încerc să store un efect mobilizator, puneteți deosebită rînduri și recitați-le peste vreo zece-cîndspăzece ani...“

AUREL GHERGHEI

GEORGE MICHAEL

FREEDOM

I won't let you down will not give you up
Gotta have some faith in the sound
It's the one good thing that I've got
I won't let you down
So please don't give me up
Because I would really really love to stick
Around oh yeah.

Heaven knows I was just a young boy
Didn't know what I wanted to be
(Didn't know what I wanted to be)
I was every little hungry schoolgirls'
Pride and joy
And I guess it was enough for me
(I guess it was enough for me)
To win the race a prettier face
Brand new clothes and a big fat place
On your rock and roll TV (rock and roll TV)
But today the way I play the game
Is not the same
No way think I'm gonna get some happy

I think there's something you should know
I think it's time I told you so
There's something deep inside of me
There's someone else I've got to be
Take back your picture in a frame
Take back your singing in the rain
I just hope you understand
Sometimes the clothes do not make the man

CHORUS

All we have to do now
Is take these lies and make them true somehow
All we have to see is that I don't belong to you
And you don't belong to me yeah
Freedom I won't let you down
Freedom I will not give you up
Freedom gotta have some faith in the sound
You've gotta give for what you take
Freedom I won't
Let you down
Freedom so please
Don't give me up
Freedom cause I
Would really really
Love to stick
Around
(You've gotta give for what you take)
Heaven knows we sure had some fun boy
What a kick just a buddy and me
(What a kick just a buddy and me)
We had every big-shot goodtime band
On the run boy we were living in a fantasy
(Living in a fantasy)
We won the race got out of the place
I went back home got a brand new face
For the boys on MTV (boys on MTV)
But today the way I play the game has got to
Change oh yeah oh yeah
Now I'm gonna get myself happy

I think there's something you should know
I think it's time I stopped the show
There's something deep inside of me
There's someone I forgot to be
Take back your picture in a frame
Don't think that I'll be back again
I just hope you understand
Sometimes the clothes do not make the man

REPEAT CHORUS

Well, it looks like the road to Heaven
But it feels like the road to Hell
When I knew which side my bread was buttered
I took the knife as well
Posing for another picture
Everybody's got to sell
But when you shake your ass they notice fast
And some mistakes were built to last
That's what you get that's what you get
I say that's what you get
That's what you get for changing your mind
That's what you get that's what you get
And after all this time
I just hope you understand
Sometimes the clothes do not make the man

REPEAT CHORUS

I'll hold on to my freedom
May not be what you want from me
Just the way it's got to be.

VINERI ÎN NOAPTEA DIRECT

10 melodii
pentru

Ediția din 28 februarie a reprezentat pentru noi multiple motive de emoție. Concertul Iris văzut mai devreme, vizita fanilor din Botoșani și Sinaia și prezența alături de noi, timp de 3 ore, a colegului pe care-l ascultam de 15 ani la Europa liberă, Andrei Voiculescu. Dacă să vorbit mult trebuie să ne înțelegem. Nu ne-am văzut de atită vreme și suntem și noi oameni. Unora nu le-a plăcut, dar noi ne adresăm celorlalți prieteni ai emisiunii. Ileana Șipoteanu a debutat la V.N.D. promițând că va reveni. Converzarea cu tinerii din Buzău n-a fost așa cum am fi dorit-o din motive tehnice independente de noi. Și acum lista pentru 13 martie 1992.

1. Ce va fi cu iubirea mea — LOREDANA GROZA
2. All Or Nothing — EUROPE
3. For The Love Of A Woman — ELECTRIC LIGHT ORCHESTRA
4. Balada soldatului — GABRIEL COTABA
5. Watercolours In The Rain — ROXETTE
6. Constantin și Veronica — VODEVIL
7. Till The End Of Time — BONNIE TYLER și DAN HARTMAN
8. Te-nearcă viața uneori — DANIELA NICOL
9. Gimme Back My Love — BAD BOYS BLUE
10. I Love More Than I Can Say — LEO SAYER

Sunt sponsorizați în continuare de CURIERUL NAȚIONAL S.A. Au fost prompti la telefoane Cristina Santi și Silviu Stoica. Adresa emisiunii, unde primim sugestii și propuneri (pe lingă ceea ce revistei) : str. General Berthelot 62-64, București. Cu precizarea „pentru V.N.D.” pe plic! Ne puteți suna în timpul emisiei la 13.69.01 și 14.31.90.

1.p.m. + a.p.

ILEANĂ ȘIPOTEANU, zimbind după miezul nopții

ANDREI VOICULESCU cu un prim mărțișor de la fanii V.N.D.

UN NOU FAN-CLUB

Cei care-l îndrăgesc pe Gabriel Dorobanțu și doresc să devină membri ai Fan-Clubului G. Dorobanțu să se adreseze Adrianei Jurma — Alcea Buziaș, bl. 4, sc. 1, et. 2, ap. 3, Reșița — Caraș-Severin, cod. 1700.

ABONAMENTE!

Primul experiment a fost parțial reușit. Varianța expedierii banilor pe adresa redacției (pe numele Orlando Deladi) este cea mai sigură. Pentru cei care doresc, pînă la 15 martie primim solicitările pentru lunile aprilie, mai, iunie (200 de lei, care includ și taxa de timbru). Formula abonamentelor „autocolecate” pe care o realizăm cu ajutorul RODIPET-ului pare să fie viabilă. Așteptăm confirmarea de primire a celor care au apelat la noi. Cind vom depăși cifra celor 1.000 de abonamente minime, ne putem face planuri de viitor. Altă soluție pentru a ne testa utilitatea și a vă certifica fidelitatea n-avem.

Pentru mandat vă rugăm să trageți numele și adresa corecte, cu majuscule (nu uitați numărul de cod!), precum și precizarea „Pentru abonament”.

• Am văzut multe în ultima vreme. Am primit și scrisori de la colegele mele de suferință (multumesc Rid și-l voi răspunde). • Campania s-a încheiat dar continuă pe programul II sau la Tele-Club. Urmează președintele la Tele-Sport? • Video-magazinul de pe 1 martie a fost de nota 10! Trecut, prezent, bine imbinat. Divertis-mă incitat. Se mai și ridică în tara asta (pe vremuri numai astă făcăam). Anda, Toma și ceilalți au provocat lacrimile bărbătilor. • Respectind profilul revistei, mă opresc azi la Sanremo '92. • Tradiție multă, inovații doar tehnice, nu și muzicale. • Varianta cu traducerea pe două voci am mai auzit-o la bulgari. Dar acolo fiecare traducea pe rînd conform sexului vorbitorului original. La noi, nu. Deocamdată sau deloc. Perla noptii: ...în cel mai adinc fund" urmată la mică distanță de plurul de la microfon, adică „microfonii”. • Prezenta-toarele frumoase foc. Mie mi-a plăcut cea cu picioare, dar presupun că nici lunga Brigitte nu stă rău. • Prezentarea a avut cîteva elemente de vorbă lungă, dar la ei aşa se poartă. • În primele rînduri numai lume bună și cam feminină. Acolo se merge fără săt la Festivaluri, pentru că e scump biletul. • Simpatice și intervențiile cu Christopher Lambert, Miguel Bosé și chiar a sponsorilor. • Italianii au renunțat la stîri pentru seara finală, noi NU. • Sistemul de punctare, jurizare destul de complicat dar cînd

MĂ HOLBEZ ȘI EU!

MIA MARTINI
Pe locul II

PAOLO VALLESI
Pe locul III

stă. Avem de învățat! • Tinerele n-au fost cu nimic mai prejos decât „Campionii”. As spune că Lorenzo Zecchino, Irene Fargo și cîstigătorii aduși de comisarul Cattani (atât am avut din Caracata), Francesca Lotta și Aleandro Baldi puteau obține orice pozitie la concurs. • Premile criticii au revenit unor concurenți eliminati de juriile „populare”. • Paolo Vallesi a venit din liga a două și a ocupat locul 3, fiind devansat de doi concurenți. Mia Martini (mîie mi-a plăcut cel mai mult melodie, pentru că se referea la bărbatii care nu se schimbă niciodată, doar se prefac) și Luca Barbarossa (cel care-i ducă mama la dans). Grupul Tazenda merită mai mult decît locul 8 (e vorba de cei care au cîntat doar ultimul vers în italiană ajutat de Fabrizio de André) iar Pierangelo Bertoli a căruia compozitie „Italia d'oro” avea un conținut social-politic consistent a ocupat doar locul 4. Nu știu cite piese vor rezista la vînzări dar cred că nu multe. • Faptul că s-a cîntat pe bune, cu orchestră, a contat enorm. • Dansul lui Hammer și al trupei sale m-a impresionat.

GÂLBIOARA

Topuri de tot felul

NETWORK UK TOP 50 (din N.M.E. valabil pînă la 7 martie 1992).

1. Stay — Shakespear's Sister,
2. My Girl — The Temptations,
3. I Love Your Smile — Shania, 4. Remember The Time — Michael Jackson, 5. It's A Fine Day — Opus III, 6. I'm Doing Fine Now — The Pasadena, 7. For Your Babies — Simply Red, 8. Goodnight Girl Wet Wet Wet, 9. Thought I Died And Gone To Heaven — Bryan Adams, 10. I Wonder Why — Curtis Stigers... 17. Dragging Me Down — Inspiral Carpets... 20. I Know — New Atlantic... 25. Violet-Acoustic E.P. — Seal, 27. Weather With You — Crowded House... 30. Heart Of Soul — The Cult... 32. Make It My Own — Alison Limerick... 34. Don't Let It Shaw On Your Face — Adeva... 38. Pure Pleasure — Digital Excitation, 39. Coloured Kisses — Martika... 41. Reality Used To Be A Friend Of Mine — FM Dawn... 47. Cold Day In Hell — Gary Moore... 49. Shades Of Paranoia — Art Of Noise, 50. On Every Street — Dire Straits.

NETWORK UK TOP 50 LP'S

1. Seven — James, 2. Stars — Simply Red, 3. High On The Happy Side — Wet Wet Wet, 4. Hormonally Yours — Shakespear's Sister, 5. We Can't Dance — Genesis, 6. Seal — Seal, 7. Beverly Craven — Beverly Craven, 8. Real Love — Lisa Stansfield, 9. Dangerous — Michael Jackson, 10. From The Heart — His Greatest Love Songs — Elvis Presley.

INDIE LP'S

1. Stick Around For Joy — The Sugarcubes, 2. Spooky — Lush, 3. TV Sky — The Young Gods, 4. Pleasure Death — Therapy, 5. Gish — Smashing Pumpkins, 6. Gallon Drunk — Gallon Drunk, 7. Screamadelica — Primal Scream, 8. Coterie — Levitation, 9. BBC Radio 1 Live — New Order, 10. Stoned Immaculate — Dub Syndicate.

NEW AGE

1. Best Of Incantation — Incantation, 2. Kojiki — Kitaro, 3. Love In The Afternoon — Claire Hamill, 4. Shepherd Moons — Enya, 5. Cascade — Terry Oldfield, 6. Timeless Heart — Nicholass Dodd, 7. Country Airs — Rick Wakeman, 8. Innocence — Med Goadall, 9. Twilight Of Gods — Chris Jordan, 10. Audio Artists — Various.

D. J.

PRET 15 LEI

Locul actual	Ediția trecută	Nr. de prezente	Titlul melodiei	Interpretul
--------------	----------------	-----------------	-----------------	-------------

TOP 5 POP - R

1		
2		
3		
4		
5		

TOP 5 ROCK - R
1
2
3
4
5

TOP 10 POP - S

1		
2		
3		
4		
5		
6		
7		
8		
9		
10		

TOP 10 ROCK - S

1		
2		
3		
4		
5		
6		
7		
8		
9		
10		

